WALT DISNEY

Donald Duck

EEN VROLIJK WEEKBLAD

Nr. 49 7 DEC. 1963
35 CT. - ABONNEES 25 CT. - BELGIË 6 FR.

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

Heeft Sinterklaas jullie goed bedacht? Nou, mij wel, hoor! En oom Otto ook. Nee, niet met suikerbeesten, gelukkig. Maar met boeken met sinterklaasversjes, want die had oom Otto nog vergeten. En nu zit hij de hele dag voor de piano de liedjes in te studeren. Ja, oom Otto wil nu eenmaal graag alles kennen. Maar weet je wat zo erg is.... hij kan helemaal niet zingen. Het klinkt zo verschrikkelijk vals, dat de planten van narigheid dood gaan. Ik ben in ieder geval dolblij dat ik een flink eind bij hem uit de buurt woon.

Eén groepje Duckstadbewoners is door Sinterklaas overgeslagen en dat is echt niet te verwonderen. De Booswichtenclub heeft dit jaar weer zoveel slechte dingen gedaan, dat de leden ervan de cadeautjes hun neus voorbij hebben zien gaan. Weet je wie daar geweldig bij geboft heeft? Midas Wolf. Want die is laatst uit de Booswichtenclub gesmeten en nog niet weer als lid toegelaten. Dus nu hebben Wolfje en zijn vader samen sinterklaasavond gevierd. Midas deed wel net of hij niet van die „flauwe onzin" hield, maar hij was wat blij met zijn taai-taaipop en zijn wollen sjaal!

Goofy beeft het sinterklaasfeest van zijn leven gehad; Klaartje Koe heeft bij iedere Duckstadbewoner geld opgehaald en daarvoor beeft ze een stel nieuwe stoelen voor Goofy gekocht. Die werden keurig op sinterklaasavond bij hem afgeleverd. Maar of ze lang mooi zullen blijven? Goofy kennende heb ik daar een beel zwaar boofd in!

Zo is iedereen weer tevreden in Duckstad. En het is er knus, ook nu het zo vroeg donker is en je heerlijk dicht bij de kachel kunt kruipen. De winter brengt altijd wel een hoop kou en nattigheid, maar het blijft toch de gezelligste tijd van het jaar, vind je niet?

OOM DONALD

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG No. 49

IN de vier hokjes van elk pakje 'n woord van 4 letters invullen. Daarbij steeds beginnen in het rood gekleurde vakje en dan in de rondte gaan in de richting zoals de wijzers van de klok draaien.

1. klein paardje,
2. honderd jaar,
3. stukken verbrijzeld steen,
4. metaalhoudende delfstof,
5. iets wat overbijft,
6. tegenovergestelde van op,
7. windrichting,
8. klank,
9. kort ogenblik,
10. broedplaats van vogels.

De letters in de rode hokjes van 1 t.m. 10 vormen de naam van een speciale sinterklaasiekkernij. Schrijf die naam op een briefkaart en stuur deze vóór 12 december 1963 aan Donald Duck, Postbus 792, Amsterdam. Vergeet niet, duidelijk je naam en adres op de kaart te vermelden en zet in de linkerbovenhoek „Oplossing 49". Veel succes!

OOM DONALDS BRIEVENBUS

GRADUS BARMENTLOO, VOORST. Jij spaart nogal wat, zeg! Sigarebandjes, suikerzakjes en lucifermerken. Spaar je voor alle drie even hard, of heb je nog een speciale voorkeur? Dag, Gradus, veel succes met je verzameling!

RIA CLAASSEN, IJMUIDEN. Ja, wat moet je tegen je vader zeggen als hij je leraar is. Hij is in de eerste plaats je vader en dan pas je leraar, dus ik zou maar „vader" zeggen, vind je niet? De hartelijke groeten van allemaal!

JOHAN NIJLAND, OUDEMOLEN. Hoe was het in Brabant, Jan? Heb je nog veel regen gehad? Dan valt het niet mee om in een tent te zitten, hè? Zeg, ik wacht nog steeds op je volgende brief. Wanneer komt-ie? Tot schrijfs!

INA FOKKENROOD, UTRECHT. Wat leuk, dat je gitaarles hebt! Je hebt inmiddels al weer een heleboel nieuwe versjes erbij geleerd, denk ik. Het heeft nog wel eventjes geduurd voor je aan de beurt was, hè, Ina. Dag!

Jullie brieven zijn altijd van harte welkom! Schrijf zoveel je wilt aan DONALD DUCK, Postbus 792, Amsterdam. Schrijf op de achterkant van de envelop duidelijk je naam en adres en in de linkerbovenhoek: OOM DONALDS BRIEVENBUS.

✳ PRIJZEN ✳

Eerste prijs: een horloge; tweede prijs, jongens: bouwdoos; meisjes: weefdoos; 10 derde prijzen: een badmintonspel; 20 vierde prijzen: een boek.

OPLETTEN ALLMAAL

De winnaars van prijsvraag nr. 42 zijn:

1e prijs: horloge: J. Korten, Doetinchemseweg 179, **Westendorp. 2e prijs: vierkl. hallpoint:** G. de Jong, Dr. Prakkenlaan 2, **Ureterp. 3e prijs: tafeltennisspel:** J. v. Ee, **Jutphaas;** P. Tuut, **Wanneperveen;** G. Broersen, **Akersloot;** G. v. Hoorn, **Hattem;** A. Zonneveld, **IJmuiden;** G. Beukema, **Noordhroek;** H. Roorda, **Geleen;** K. d. Vries, **Amsterdam;** I. Broekman, **De Waal, Texel;** C. Dalman, **Bergen op Zoom.**

Doosje postpapier: M. Minderhout, **Goes;** F. Claessens, **Aarschot, Brabant, België;** W. v. d. Steen, **Oss;** T. Bikker, **Gonda;** T. Post, **Zandvoort;** L. Vonk, **Uithoorn;** M. Deelstra, **Veendam;** H. Husterman, **Haarlem;** R. Meerman, **Nunspeet;** W. Pie, **Warmenhuizen;** M. Moejes, **Oudorp bij Alkmaar;** A. de Rijke, **Oostkapelle;** A. Klijn, **Lent bij Nijmegen;** H. d. Leeuw, **Beetsterzwaag;** P. Eekkes, **Vlieland;** J. d. Vries, **Alphen a. d. Rijn;** M. Gijsberts, **America;** R. d. Vries, **Frederiksoord;** L. Slabbehoorn, **Yerseke;** B. Leusink, **Borne.**

De oplossing van prijsvraag nr. 47 luidt: KRELIS.

WALT DISNEY

Otto van Drakenstein

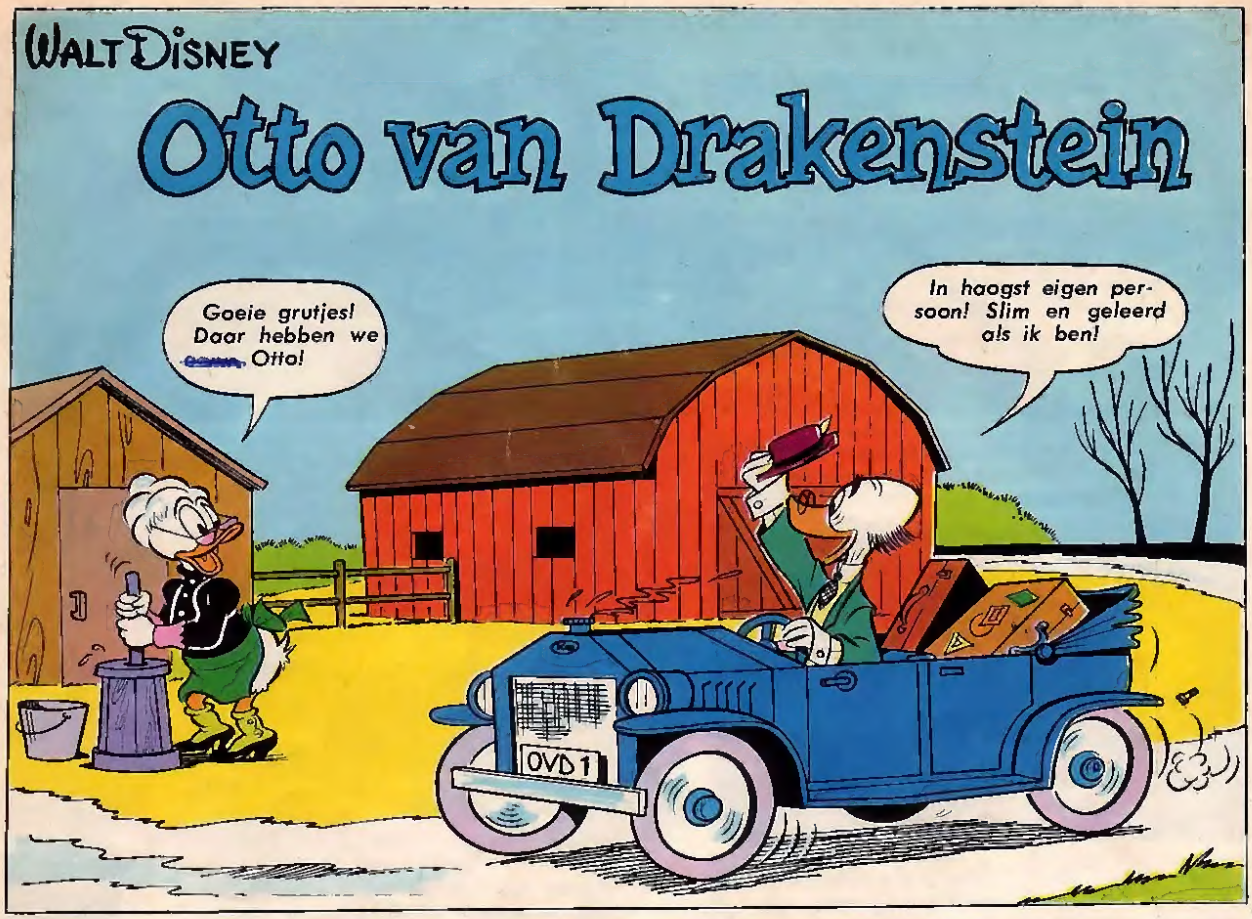

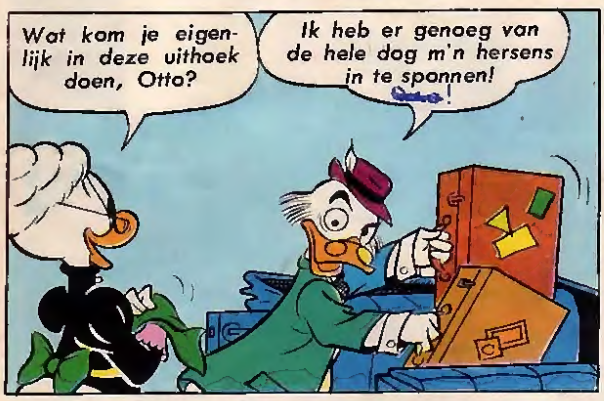

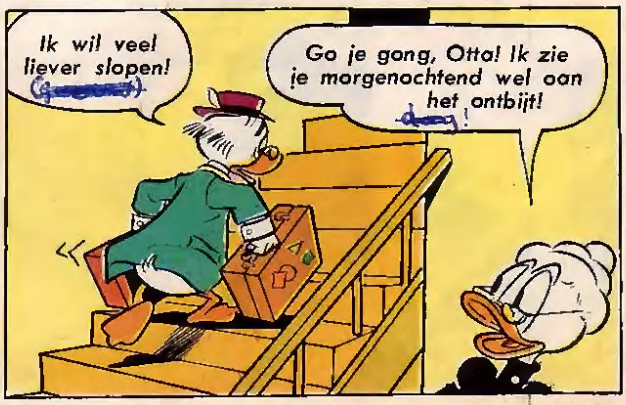

Je kunt de kamer van Gijs wel nemen!
Hèhè! Nu ga ik 'ns lekker uitslapen!

De volgende morgen.
TRRING!
Ai! Wie belt daar?

Lieve help! Iemand heeft de wekker op vijf uur gezet! Zo vroeg staat geen kip op!

Wat doet u, oma? Bent u soms aan het slaapwandelen?
Ha-ha-ha!

Ik sta altijd vroeg op, zodra het licht is, om alle klusjes te doen! Ga jij maar weer slapen! Ik ben vergeten Gijs' wekker af te zetten!

Vroeg! Als het licht is! Vroeg wel, ja, maar licht...? Ik vind het nog pikdonker!

Oma, ik kan niet meer slapen als ik denk aan al het werk dat u moet doen!
Grutjes! Ik werk maar van vijf 's ochtends tot acht 's avonds!

Vijftien uur werken! Maar dat doet u toch zeker niet als Gijs er is?
Natuurlijk niet!

Dan werk ik zestien uur, want dan moet ik voor z'n eten zorgen!
Dat doet de deur dicht! U hebt hier dringend een werk-en-tijdregelaar nodig!
Wat is dat?
Dat is iemand die anderzoekt hoeveel tijd het kast am een karwei te doen en die een manier bedenkt om die tijd korter te maken. En dat ben ik!
Ik ga naar binnen om papier en potlood te halen! We gaan meteen beginnen!
Even later...
Moai za! U gaat de paarden voeren en ik schrijf precies op haeveel tijd u doarvoor nadig heeft en hoeveel tijd u daarbij verspilt!
Gmf! Ik vind het allemaal maar anzin!
Dat is het niet! Het is juist ontzettend belangrijk!
Ik wau dat hij aphield met TIJD verspillen en mij ging helpen bij het WERK!
Ik heb het allemaal apgeschreven! Nu het valgende karwei!

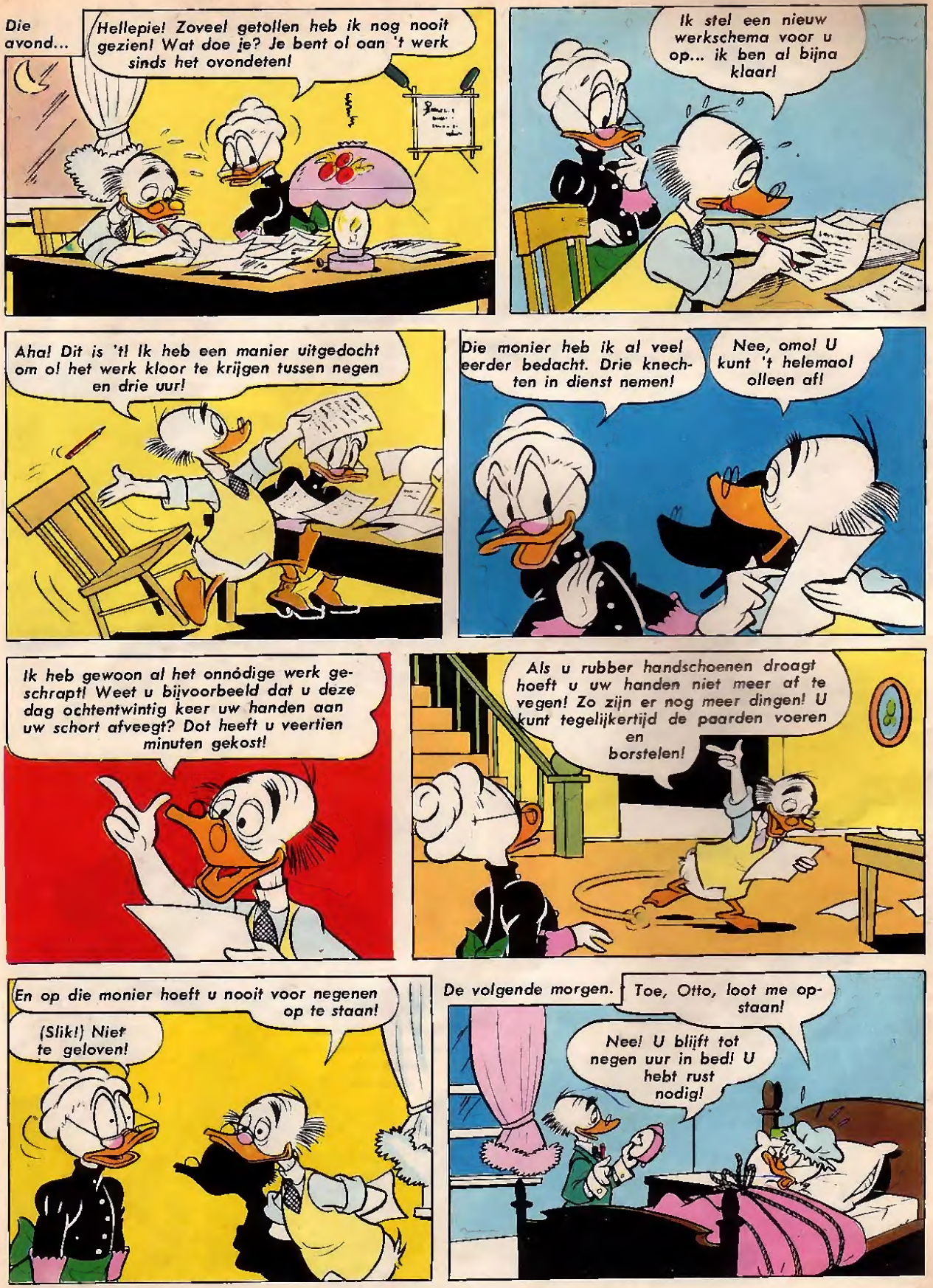
Die avond...
Hellepie! Zoveel getollen heb ik nog nooit gezien! Wat doe je? Je bent ol aan 't werk sinds het ovondeten!
Ik stel een nieuw werkschema voor u op... ik ben al bijna klaar!
Aha! Dit is 't! Ik heb een manier uitgedocht om o! het werk kloor te krijgen tussen negen en drie uur!
Die monier heb ik al veel eerder bedacht. Drie knechten in dienst nemen!
Nee, omo! U kunt 't helemaol olleen af!
Ik heb gewoon al het onnódige werk geschrapt! Weet u bijvoorbeeld dat u deze dag ochtentwintig keer uw handen aan uw schort afveegt? Dot heeft u veertien minuten gekost!
Als u rubber handschoenen droagt hoeft u uw handen niet meer af te vegen! Zo zijn er nog meer dingen! U kunt tegelijkertijd de paarden voeren en borstelen!
En op die monier hoeft u nooit voor negenen op te staan!
(Slik!) Niet te geloven!
De volgende morgen.
Toe, Otto, loot me opstaan!
Nee! U blijft tot negen uur in bed! U hebt rust nodig!

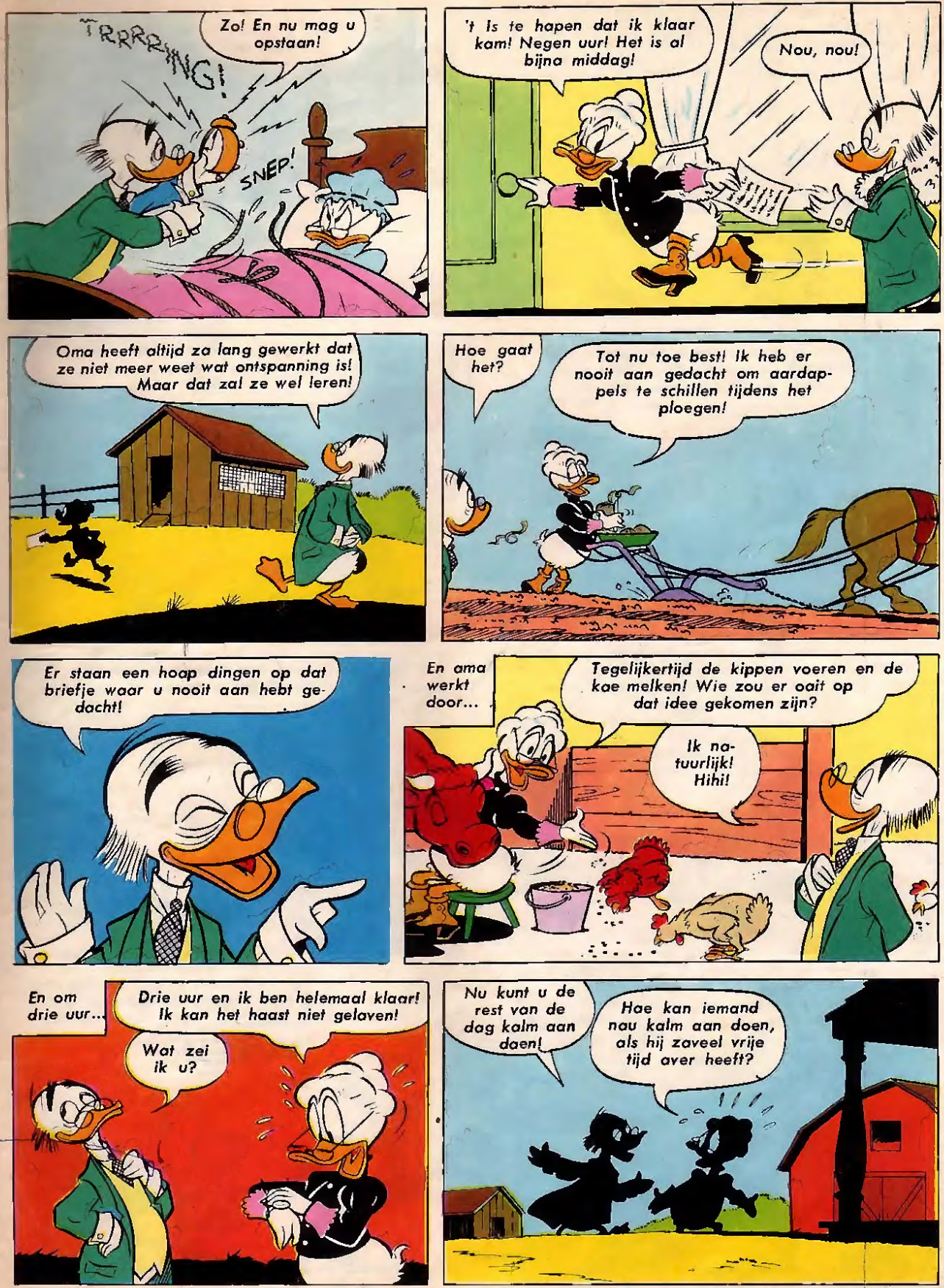
TRRRRING!
Zo! En nu mag u opstaan!
SNEP!
't Is te hapen dat ik klaar kam! Negen uur! Het is al bijna middag!
Nou, nou!
Oma heeft altijd za lang gewerkt dat ze niet meer weet wat ontspanning is! Maar dat zal ze wel leren!
Hoe gaat het?
Tot nu toe best! Ik heb er nooit aan gedacht om aardappels te schillen tijdens het ploegen!
Er staan een hoop dingen op dat briefje waar u nooit aan hebt gedacht!
En ama werkt door...
Tegelijkertijd de kippen voeren en de kae melken! Wie zou er ooit op dat idee gekomen zijn?
Ik natuurlijk! Hihi!
En om drie uur...
Drie uur en ik ben helemaal klaar! Ik kan het haast niet gelaven!
Wat zei ik u?
Nu kunt u de rest van de dag kalm aan daen!
Hae kan iemand nou kalm aan doen, als hij zaveel vrije tijd aver heeft?

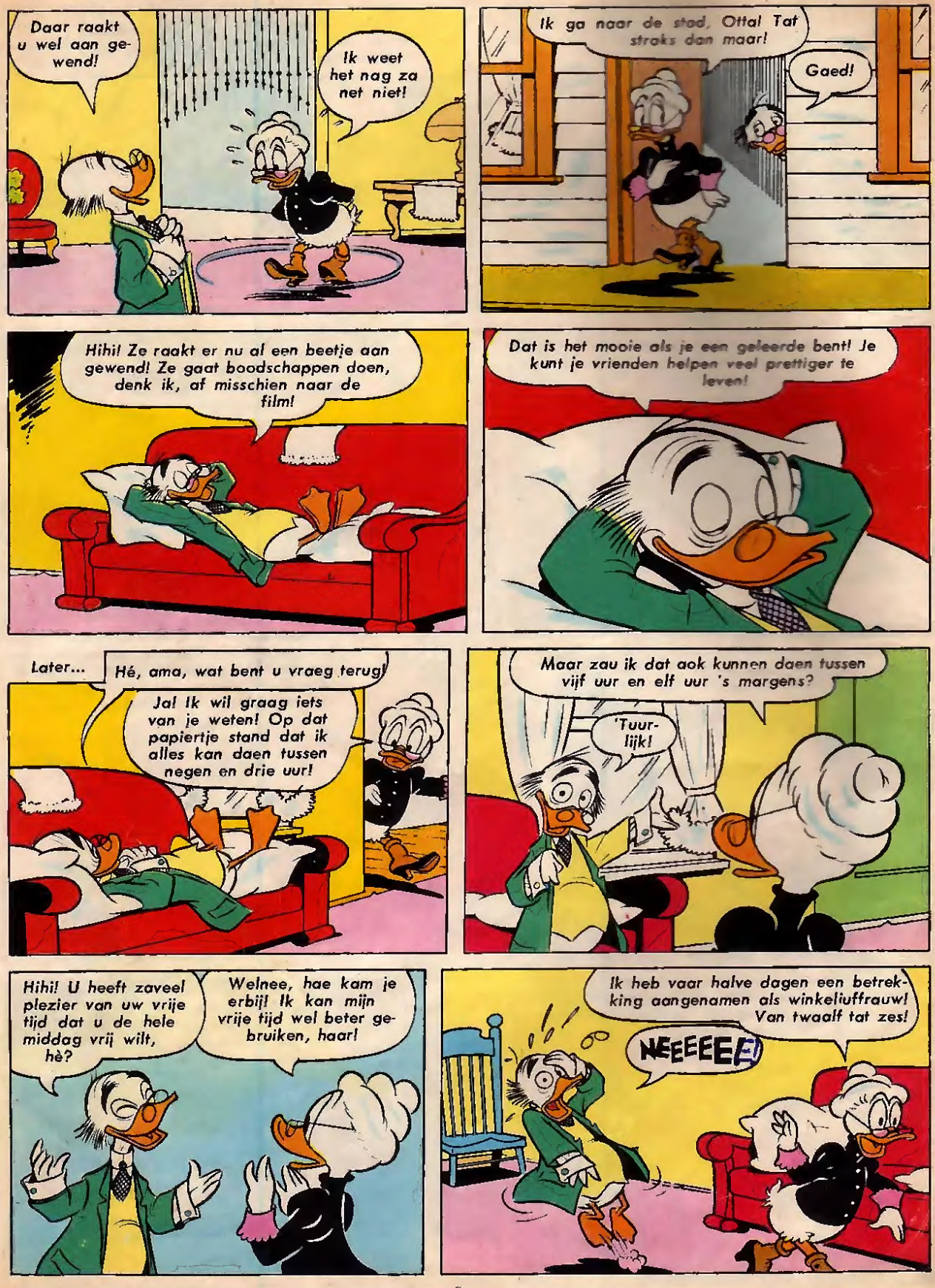
Daar raakt u wel aan gewend!
Ik weet het nog za net niet!
Ik ga naar de stad, Ottal Tat straks dan maar!
Gaed!
Hihi! Ze raakt er nu al een beetje aan gewend! Ze gaat boodschappen doen, denk ik, af misschien naar de film!
Dat is het mooie als je een geleerde bent! Je kunt je vrienden helpen veel prettiger te leven!
Later...
Hé, ama, wat bent u vraeg terug!
Ja! Ik wil graag iets van je weten! Op dat papiertje stand dat ik alles kan daen tussen negen en drie uur!
Maar zau ik dat aok kunnen daen tussen vijf uur en elf uur 's margens?
'Tuur-lijk!
Hihi! U heeft zaveel plezier van uw vrije tijd dat u de hele middag vrij wilt, hè?
Welnee, hae kam je erbij! Ik kan mijn vrije tijd wel beter gebruiken, haar!
Ik heb vaar halve dagen een betrekking aangenamen als winkeliuffrauw! Van twaalf tat zes!
NEEEEE!

Ik herinner me nog als de dag van gisteren mijn eerste wedstrijd voor Xerxes.

ZO GING IK VAN START...

door
FAAS WILKES

IK ben met de voetbal geboren. Daar komt bet echt wel op neer. Zo gauw ik maar op mijn benen kon staan, is het begonnen. Eerst met 'n klein tennisballetje. Maar dat veranderde gauw. Mijn ouders zagen direct dat voetballen mijn lust en mijn leven was. Mijn eerste „leren knikker" liet dan ook niet lang op zicb wachten. Nu moet ik zeggen dat ik alles meehad, hoor. We woonden in Rotterdam-noord, in Hillegersberg-Schiebroek om precies te zijn. En daar waren heel wat open velden waar druk gevoetbald werd. Had het te veel geregend, zodat de velden drassig waren, dan badden we altijd de veemarkt nog. Met mij lukte het meteen. Ik kon pingelen als de beste, flink spurten waarbij de bal gewoon aan mijn voeten gekleefd zat. Kijk, en dat was helemaal niet naar de zin van een grote rossige jongen, die zichzelf zo'n beetje als de koning van de veemarkt en de gronden op Hillegersberg en Schiebroek beschouwde. Hij wás ook de grootste en sterkste, maar lang niet de beste voetballer. Jongens die hem voorbijsnelden, zocht hij op en liep hij finaal ondersteboven. Toen hij mij in de gaten kreeg, riep hij: „Wat doet dat magere kreng hier!" Hij begon mij op te zoeken en zocht gewoon naar een gelegenheid om mij omver te lopen. Maar daar was ik op voorbereid, hoor. Ook al had ik de bal, met snelle zijstapjes kon ik hem altijd ontwijken. Een keer, het was op de veemarkt, stapte ik zo vlug opzij, dat de lange rossige zijn evenwicht verloor en met een harde smak op de keien terecbt kwam. Hij is kreunend afgedropen en we hebben nooit meer last van hem gehad.

Het kleine, maar gezellige buurtclubje HION werd mijn eerste vereniging. Maar HION was geen lang leven beschoren. Het ging, zoals dat heet, over de kop. En toen werd Xerxes mijn club. Ik herinner me nog als de dag van gisteren mijn eerste wedstrijd voor Xerxes. Het was in de jongensafdeling dat ik met c2 tegen de kleinen van Sparta moest aantreden. Het liep gesmeerd. Sparta kreeg voor de broek en ik maakte drie doelpunten. Na afloop liep de jeugdleider van Sparta naar mijn vader en zei: „Sjonge, wat kan die zoon van u voetballen! Maar zeg het hem niet, want anders gaat hij natuurlijk prompt naast zijn scboenen lopen."

Dat had die man echt niet hoeven zeggen, want ik wist zelf drommels goed wat ik waard was. Ik hield mijn eigen verricbtingen heel nauwkeurig bij. Naar de grote sterren van die dagen kijken deed ik echt niet zo vaak, laat staan bun foto's en handtekeningen sparen. Goed, ik bad een grote bewondering voor het technische kunnen van Dumoutier van DOS en voor het fantastische schot van Lagendaal, de grote man van onze eigen club Xerxes. Maar voor hen liet ik de kans zelf te spelen niet lopen, hoor. Ik had alles voor mijn sport over. Automatisch ging ik vroeg naar bed en bleef voortdurend actief tot zelfs in de speelkwartiertjes van school toe. Niemand hoefde mij daarbij aan te sporen.

Ik regelde deze zaak van jongsafaan zelf. Daar mankeert het, geloof ik, vandaag de dag bij vele jongeren nogal aan. Zij denken maar dat het vanzelf komt aanwaaien. En als het even goed gaat, hebben zij direct een grote mond, en denken zij dat ze er belemaal zijn.

Ik kan ze verzekeren dat dit gauw anders uitpakt!

Op zestienjarige leeftijd mocht ik van onze Hongaarse trainer Molnar met het eerste elftal trainen. En toen duurde het niet lang of ik had mijn zin. Ik stond naast het „kanon" Lagendaal in het eerste. Het kanon was wat oud, wat minder beweeglijk dan voorheen. Maar het kon nog vlammen, dat verzeker ik je. Ik was het jongetje met de grote dosis lucht, dat achter de bal ging ophalen en dat Lagendaal op maat de ballen toeschoof. Zag de grote Wim een kans, dan vuurde hij zelf, soms rustig van dertig meter afstand. Maar dacht hij even van: ik red het niet, wel dan kreeg ik de bal van hem terug en precies voor de voeten, boor.

Dan kon ik „vlammen" en ik moet zeggen dat de gedachten dááraan voor mij de gouden herinneringen van mijn voetbaljeugd zijn.

✻✻✻ KERSTKLOKKEN ✻✻✻

Hier zien jullie alvast een ideetje voor Kerstmis, dat je zelf gemakkelijk kunt uitvoeren. Je hebt ervoor nodig: een stuk karton in de kleur goud, zilver of wit, wat stevig blauwgroen papier en een strook rood papier.

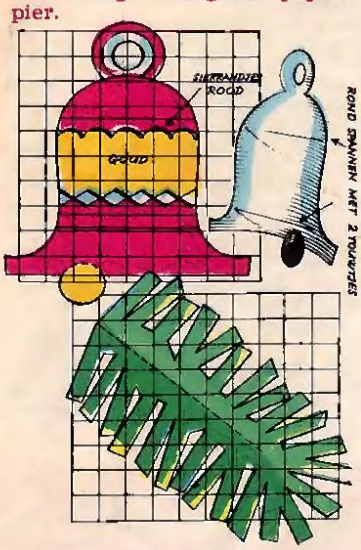

De vorm van de klok en de sparretak vind je in de ruitjestekening. De klokvorm neem je over op het goud- of zilverkleurige, of witte karton. Teken de klok meteen een aantal malen, zodat je meer van deze kerstversieringen kunt maken. De vorm van de sparretak neem je een aantal keren over op het blauwgroene papier. Met een scherpe schaar knip je de klokken en de sparretakken uit. De klokken versier je met randjes, die je knipt uit gekleurd papier of schildert met plakkaatverf. Met twee stukjes touw of doorzichtig kleefband span je de klokken aan de achterzijde, waardoor de voorkant een beetje bol komt te staan. De sparretakken vouw je op de stippellijnen dubbel. Dan lijm je een of twee klokken op drie sparretakken. Op het punt waar je deze aan elkaar hebt gelijmd, komt nog een strik, die je vouwt en lijmt van de strook rood papier. Hoe je dit doet, zie je precies in de tekening. Je kunt deze kerstversieringen om de kap van de kamerlamp spelden of op de deur, langs de balustrade van de trap of boven een schilderij bevestigen.

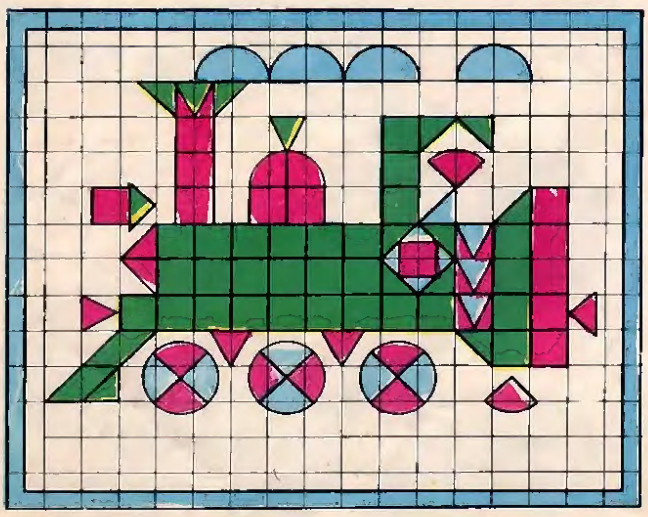

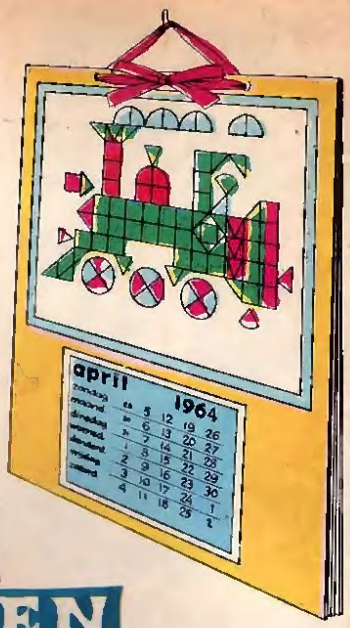

MOZAÏEK KALENDER

✻✻✻

LAAT EENS ZIEN WAT JE KUNT

✻
✻
✻
✻
✻

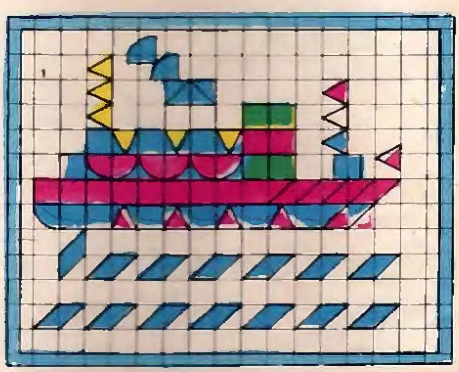

HET jaar 1963 is weer bijna afgelopen. Afgelopen is het ook bijna met de kalender van dit jaar. We zullen dus, als we volgend jaar op een kalender willen kijken, voor een nieuwe moeten zorgen. Zullen we er samen eens een maken? Wat vind je bijvoorbeeld van de hierbij afgebeelde kalender met een mozaïekversiering?
Je hebt ervoor nodig: een stuk wit of crème karton van 25 x 20 cm, stevig papier in allerlei verschillende kleuren, een kalenderblokje, lijm en een schaar. De vijf deeltjes, waaruit de mozaïeken worden opgebouwd, vind je hierbij op ware grootte. Teken deze stukjes over op een stuk stevig karton en knip ze daarna uit. Deze kartonnen stukjes gebruik je voor het aftekenen van de vormen op bet gekleurde papier. Je trekt ze daartoe om met een scherp gepunt potlood. Met de schaar knip je de vormen uit. Als je op deze manier een flinke voorraad steentjes hebt gemaakt, kun je beginnen met het leggen van een mozaïek. Je plakt de steentjes op de witte of crème ondergrond. Smeer niet teveel lijm aan de onderkant van de steentjes, anders pers je het tussen de naden uit. Houd tussen de steentjes smalle naadjes open. Om het mozaïek plak je een smalle rand, die je knipt uit gekleurd papier. Tegen de onderzijde van de witte of crème ondergrond plak je het kalenderblokje.
Natuurlijk kun je ook voor elke maand of steeds voor twee maanden een kalenderblad met mozaïekversiering maken. In een van de volgende nummers zullen we hiervoor nog enkele voorbeelden geven. Je houdt deze bladen bij elkaar met een lintje, dat je rijgt door in de bovenranden gemaakte gaten.

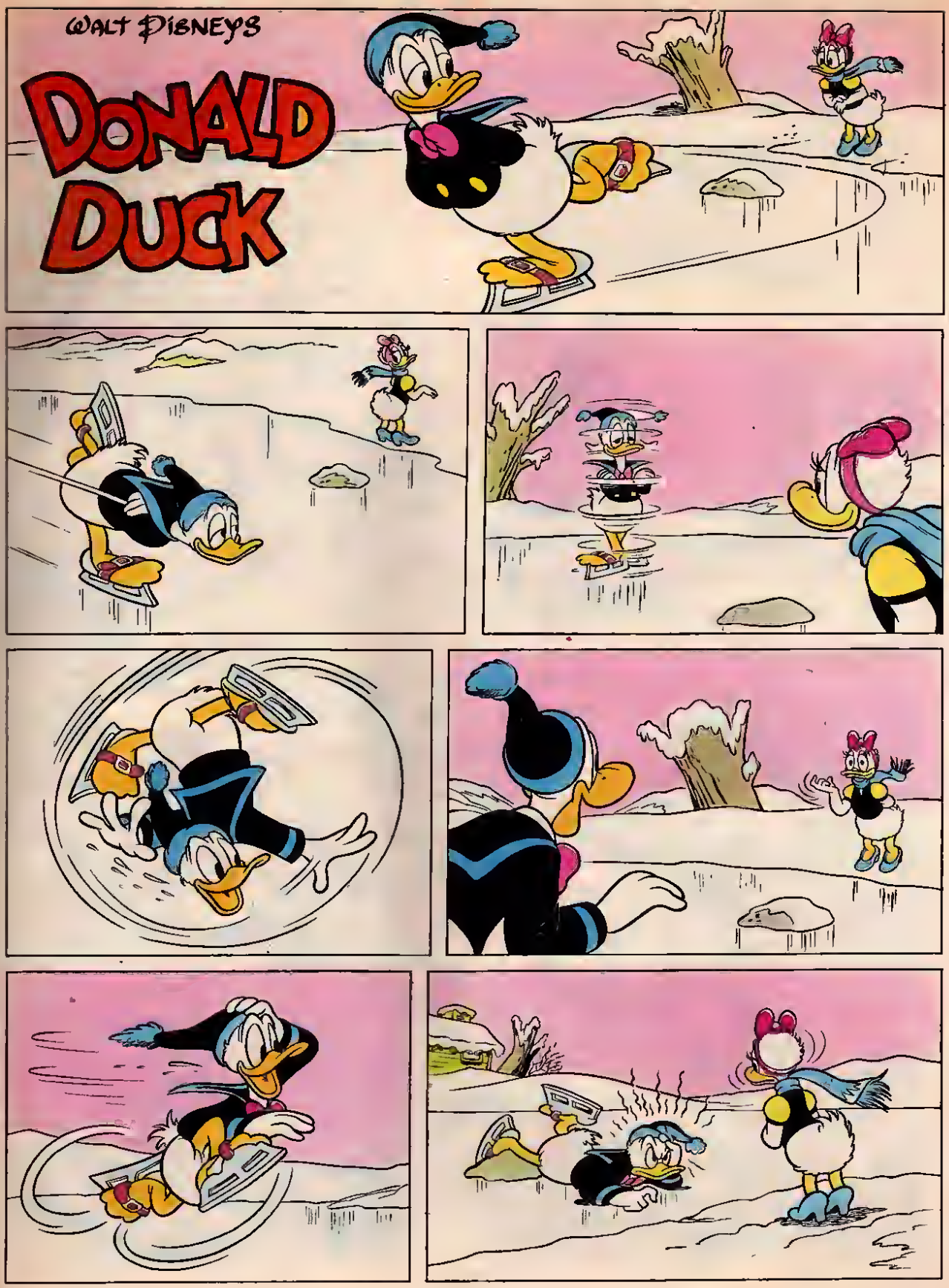
WALT DISNEY'S
DONALD DUCK

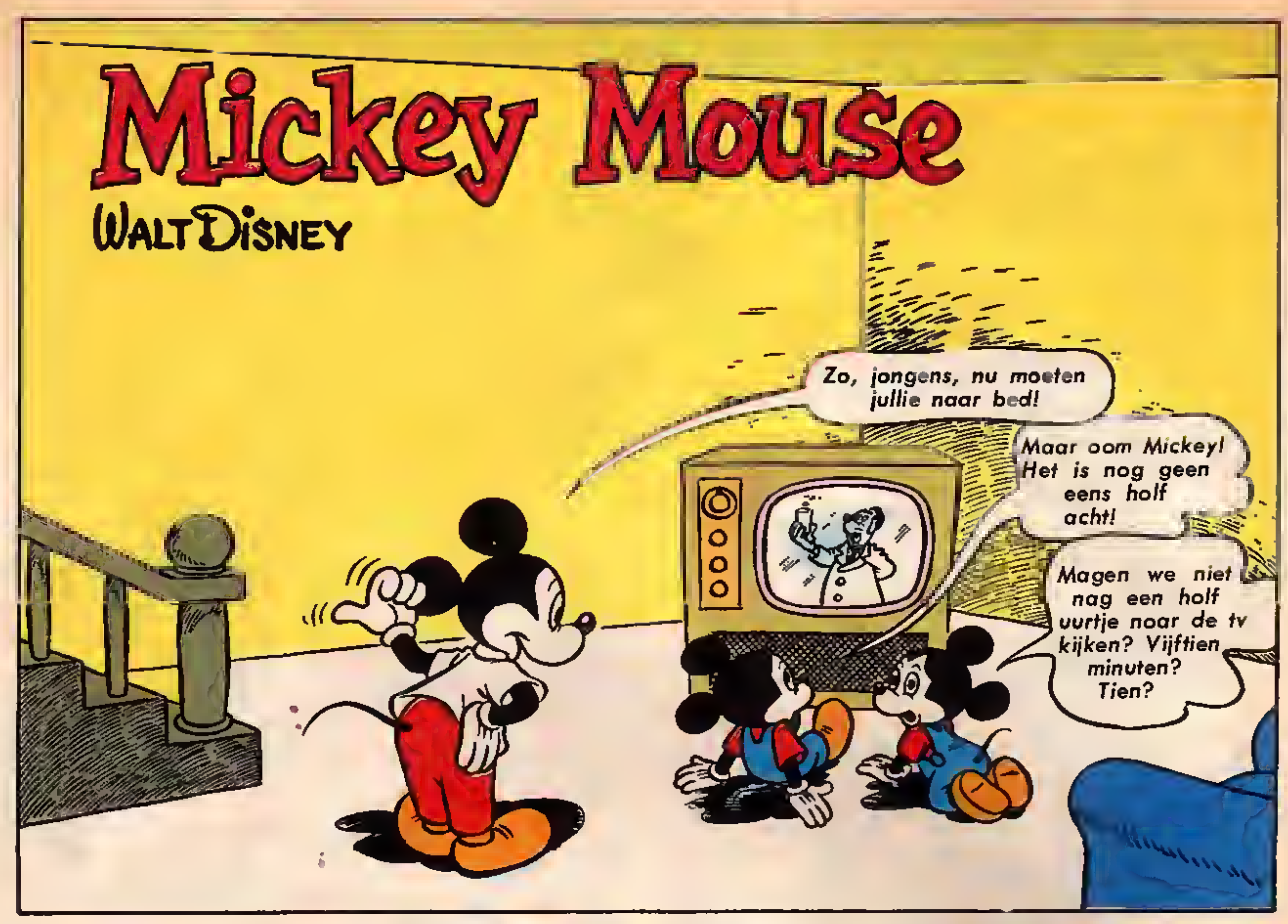
Mickey Mouse
WALT DISNEY
Zo, jongens, nu moeten jullie naar bed!
Maar oom Mickey! Het is nog geen eens half acht!
Magen we niet nag een holf uurtje noar de tv kijken? Vijftien minuten? Tien?

Margen maeten jullie weer naor schaal! Ik wil dat jullie uitgeslopen zijn ols jullie wakker worden dus... hupsakee!
Ah bah!

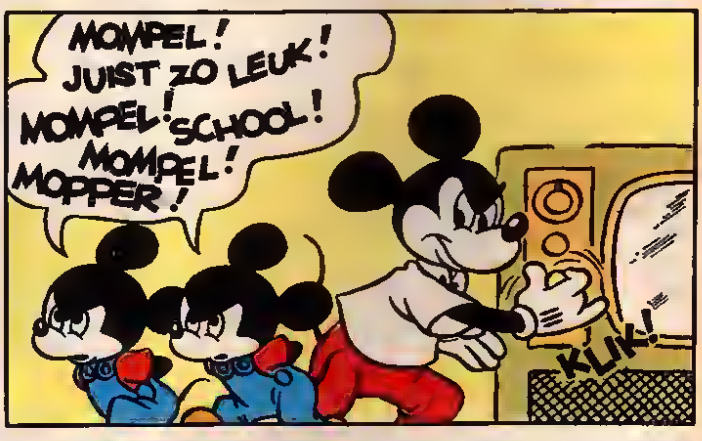
MOMPEL! JUIST ZO LEUK!
MOMPEL! SCHOOL!
MOMPEL! MOPPER!
KLIK!

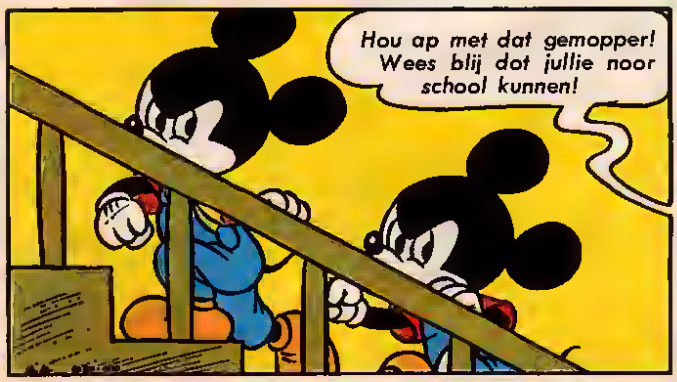
Hou op met dat gemopper! Wees blij dot jullie noor school kunnen!

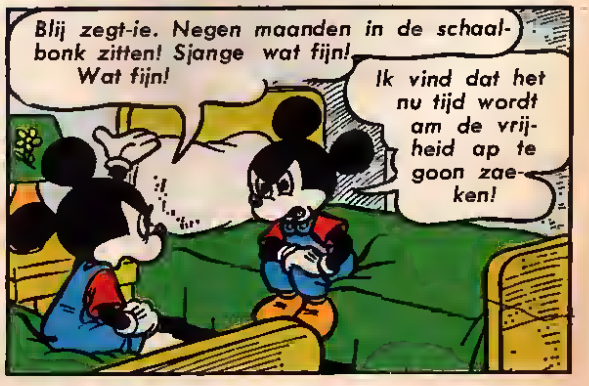
Blij zegt-ie. Negen maanden in de schaal-bonk zitten! Sjange wat fijn! Wat fijn!
Ik vind dat het nu tijd wordt am de vrijheid op te goon zaeken!

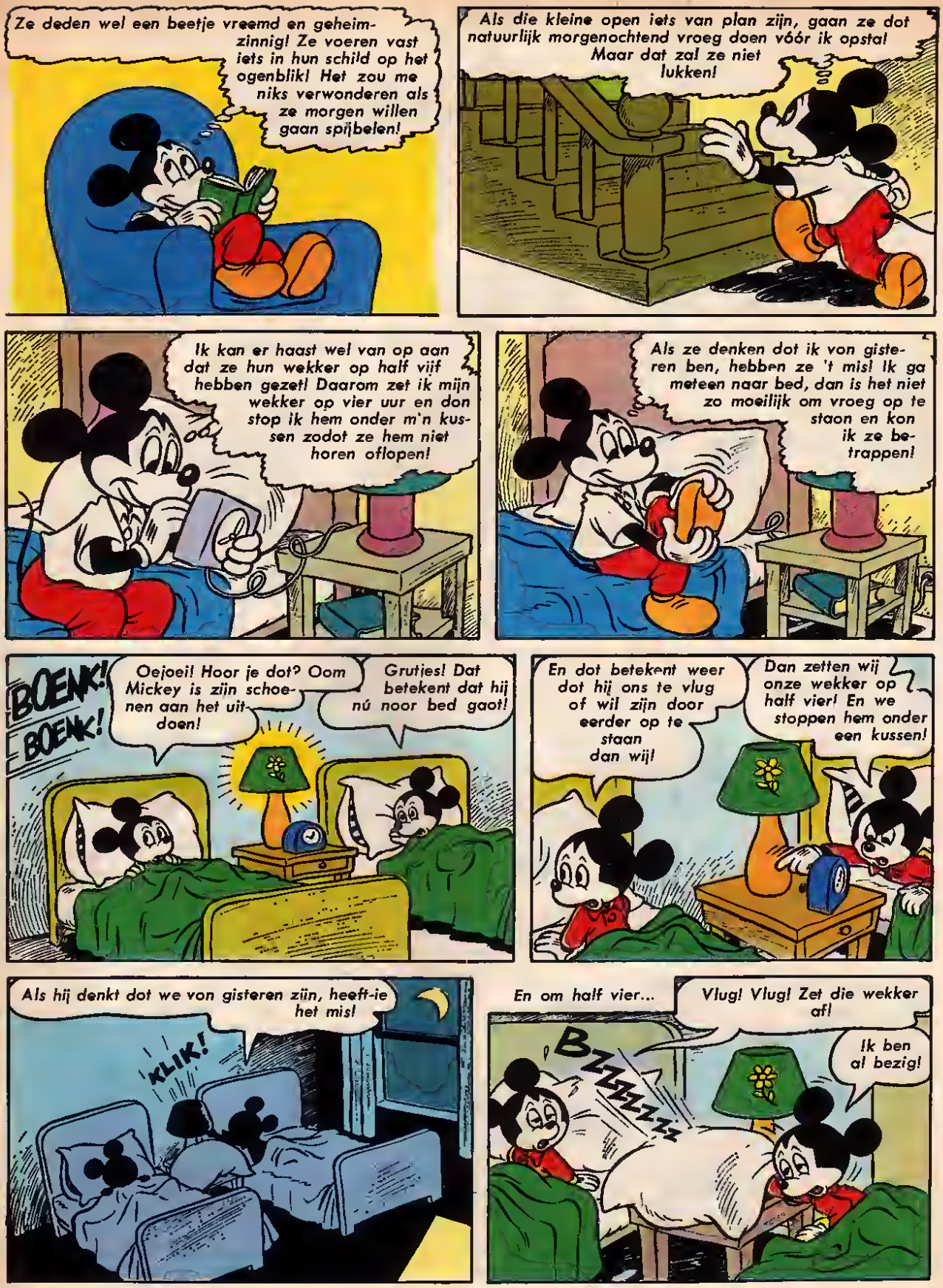
Ze deden wel een beetje vreemd en geheimzinnig! Ze voeren vast iets in hun schild op het ogenblik! Het zou me niks verwonderen als ze morgen willen gaan spijbelen!
Als die kleine open iets van plan zijn, gaan ze dat natuurlijk morgenochtend vroeg doen vóór ik opsta! Maar dat zal ze niet lukken!
Ik kan er haast wel van op aan dat ze hun wekker op half vijf hebben gezet! Daarom zet ik mijn wekker op vier uur en dan stop ik hem onder m'n kussen zodat ze hem niet horen aflopen!
Als ze denken dat ik von gisteren ben, hebben ze 't mis! Ik ga meteen naar bed, dan is het niet zo moeilijk om vroeg op te staan en kan ik ze betrappen!
BOENK! BOENK!
Oejoei! Hoor je dat? Oom Mickey is zijn schoenen aan het uitdoen!
Gruties! Dat betekent dat hij nú naar bed gaat!
En dat betekent weer dat hij ons te vlug of wil zijn door eerder op te staan dan wij!
Dan zetten wij onze wekker op half vier! En we stoppen hem onder een kussen!
Als hij denkt dat we von gisteren zijn, heeft-ie het mis!
KLIK!
En om half vier...
Vlug! Vlug! Zet die wekker af!
Ik ben al bezig!
BZZZZZZ

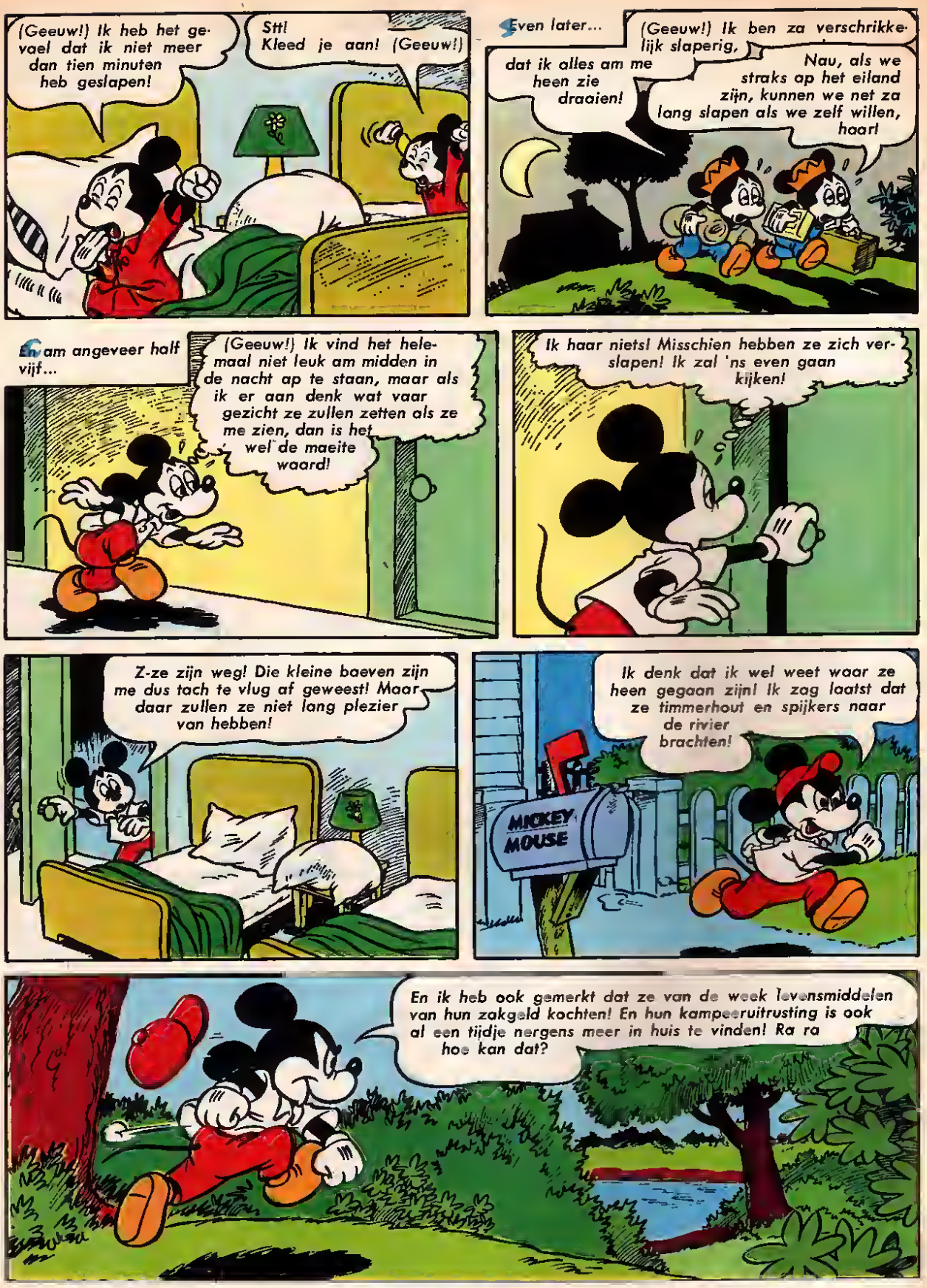
(Geeuw!) Ik heb het gevoel dat ik niet meer dan tien minuten heb geslapen!
Stt! Kleed je aan! (Geeuw!)
Even later...
(Geeuw!) Ik ben za verschrikkelijk slaperig, dat ik alles am me heen zie draaien!
Nau, als we straks op het eiland zijn, kunnen we net za lang slapen als we zelf willen, haar!
En am angeveer half vijf...
(Geeuw!) Ik vind het helemaal niet leuk am midden in de nacht ap te staan, maar als ik er aan denk wat vaar gezicht ze zullen zetten als ze me zien, dan is het wel de maeite waard!
Ik haar niets! Misschien hebben ze zich verslapen! Ik zal 'ns even gaan kijken!
Z-ze zijn weg! Die kleine baeven zijn me dus tach te vlug af geweest! Maar daar zullen ze niet lang plezier van hebben!
Ik denk dat ik wel weet waar ze heen gegaan zijn! Ik zag laatst dat ze timmerhout en spijkers naar de rivier brachten!
MICKEY MOUSE
En ik heb ook gemerkt dat ze van de week levensmiddelen van hun zakgeld kochten! En hun kampeeruitrusting is ook al een tijdje nergens meer in huis te vinden! Ra ra hoe kan dat?

Wat zouden ze met timmerhout en spijkers bij de rivier anders doen dan een vlot bouwen? En als je 't mij vraagt hebben ze hem op deze plaats te water gelaten!
Omdat ze geen matar hebben zullen ze stroomafwaarts drijven! Nau, die twee ondeugende rekels zullen wel erg verrast zijn als ze oom Mickey op de rots bij de rivierversmalling zien staan!

Niet de jongens, maar Mickey wacht een verrassing...
Ze hadden hier nu al lang moeten zijn! Hae kan dat nou?
Ik zal teruglopen langs de rivier! Misschien zijn ze met hun vlot ergens op vastgelopen! O, die rekels tach!

Maar intussen...
Hihi! Ik geloof vast dat oom Mickey denkt dat we straomafwaarts zijn gedreven!
Als wij gezacht worden wegens spijbelen, vinden ze ons vast niet hier op het Schildpaddeneiland!

We kunnen best in de grot bliiven die we laatst hebben ontdekt! Het is al een hele tijd geleden dat er iemand is geweest. Misschien wel tien jaar!
Ja! Hij was verborgen onder dit kreupelhout! We zouden hem nooit gevonden hebben als we die schildpad niet gevolgd waren! Want die kraap toen de grat in! Die goeie, brave schildpad tach!

Pipo en het

In het huis van Oma Tingeling logeert Pipo met zijn gezin. Hij is niet de enige; over de schutting in het achtertuintje is een zonderlinge uitvinder komen aanwaaien, ene Doctor Frommel. Ook hij maakt zich nuttig om de aanvallen van meneer Humdrum af te weren. Die man wil met alle geweld het huisje van Oma Tingeling kopen om er een eethuis of een café van te maken. Op alle mogelijke manieren probeert Humdrum de bewoners van het Oma-huis het leven zuur te maken; hij probeert zelfs het snelverkeer in te schakelen, maar hij wordt op heterdaad betrapt. Op een nacht waait er weer iets raars over Oma's schutting: de Spoetel, een heel zeldzaam diertje, dat iedereen een straal water in het gezicht blaast.... Goede raad is duur....

11. EEN LASTIG HUISDIER

IK moet ja onmiddelbaar ietwat uitvienden," zegt Doctor Frommel, „waarmee wij die Spoetel in onzere macht krijgen! Het komt ja niet van pas dat een mens zichzelf niet ien zijn achtertuins vertonen kan zonder kletsnatz gespoten te worden zullen! Maar eertsens zal iek daartoe das beestje moeten vangen! Vrou Oma, heeft u voor mij ene kistje oend ene regenscherm, iek ga das dier pakken!" Doctor Frommel krijgt een paraplu en een kistje en Pipo, Mammaloe, Petra en Oma verdringen zich achter het tuinraam om goed te kunnen zien hoe de bandige uitvinder op Spoetel-vangst gaat! Daar gaat de achterdeur al open en Doctor Frommel stapt de tuin in. Er is bijna niets van hem te zien, want Oma's paraplu is erg groot en de Doctor is erg klein; als je niet net nog een stukje van zijn baard om een randje zag wapperen, zou je denken dat daar een paraplu liep te wandelen! Langzaam — stapje voor stapje — beweegt de paraplu zich naar de hoek bij de schutting, waar het zeldzame diertje achter een struik verborgen zit. „Het is handig verzonnen," mompelt Mammaloe. „Op die manier kan men zo'n beest vangen zonder nat gespoten te worden!" — „Sssst!" zegt Pipo. „Niet juichen voor het eindpunt, hij heeft hem nog niet!" Nog een paar stappen is de afstand.... plotseling zien de toeschouwers achter het tuinraam hoe het vreemde diertje onder de struik vandaan glipt en gewoon op het grind gaat staan. „Dat is brutaal," zegt Petra. „Die Spoetel trekt net een snuit of hij de Doctor uit staat te lachen! Wat verbeeldt zo'n mal soort hagedis zich wel? Ah, de Doctor is nu vlakbij, nu kan hij hem pakken!"
De Spoetel hipt uitdagend heen en weer, bij probeert zijn spuitsnuit blijkbaar langs de paraplu op de Doctor te richten, maar die man let goed op en houdt zich uitstekend gedekt achter de paraplu. En dan ineens net of het dier de strijd opgeeft, hij draait zich om en kijkt gewoon de andere kant uit. „Die uitvinder kan hem nu zo bij zijn nekvel pakken," stamelt Oma Tingeling, schor van spanning. „Vooruit Frommel, grijp hem!" Het is net of de Doctor die aanmoediging van Oma verstaat; plotseling doet hij het laatste stapje en zijn band schiet uit.... Wat er dan gebeurt, is zo ongelooflijk, dat je het eigenlijk zelf mee had moeten maken. Onze vrienden achter het raam gillen het dan ook uit van verbazing! De kleine Spoetel heeft zich helemaal niet omgedraaid om zich rustig te laten pakken, hij heeft zijn snuit op de schutting gericht, blaast krachtig en... een straal water kaatst tegen de schutting en dan precies tegen een boom om de paraplu heen in de hals van Doctor Frommel! „Wauw!" gilt de arme man, laat de paraplu en het kistje vallen en rent met uitgestrekte armen in de richting van de tuindeur; als Pipo die deur niet pijlsnel geopend had, zou de

Verteld door

met pren

HUMDRUM GEVAAR!

r WIM MEULDIJK

renten van JAN WESSELING

Doctor vast dwars door het glas heen naar binnen gerend zijn, zo erg is hij geschrokken! Hij is net op tijd in huis om het applaus te horen dat de toeschouwers laten klinken voor de overwinning van de Spoetel; sportief moet je toch altijd blijven!

Een beetje nijdig loopt Doctor Frommel de kamer door en even later horen ze de deur van de schuur achter hem dicht knallen; hij sluit zich op om een afdoend middel tegen de Spoetel-plaag te gaan uitvinden, dat is onze vrienden wel duidelijk!

„Sapperdeflap," zegt Pipo, „zo'n zeldzaam dier heeft zeldzame streken; hij spuit gewoon om een hoekje, dat zie je niet elke dag! Maar de Doctor geeft de strijd niet op, zo'n uitvinder is een hardnekkige kwast!"

De rest van de morgen, de hele middag en avond komt Doctor Frommel niet uit de schuur; ze horen hem weer mompelen en timmeren, zuchten en zagen, het is duidelijk dat er een Belangrijk Wapen uitgevonden wordt. In de achtertuin zit de kleine Spoetel ook niet stil, het diertje maakt van de paraplu een huisje en knaagt er — tot verdriet van Oma — een paar kijk- en spuitgaatjes in; kortom, hij verschanst zich op zijn manier!

Pipo en Petra besteden de dag om naar het dorp te gaan en een nieuw wiel te bestellen voor hun woonwagen, want ze kunnen niet te lang bij Oma blijven logeren; het wordt veel te druk in dat huisje met al die aanwaai-figuren! Toch zal het nog wel een paar dagen duren voor het nieuwe wiel klaar is. „We hebben trouwens nog een paar dingen af te handelen bij Oma," zegt Pipo wanneer hij met Petra terugwandelt.

„Voor we weg gaan moeten we met meneer Humdrum afgerekend hebben, het is een buisplaag voor Oma! En ik moet ook eerst nog zien dat Doctor Frommel dat spuitdiertje vangt, het zijn twee slimmerds tegen elkaar!"

De volgende morgen om kwart voor elf gaat de deur van de schuur open. Doctor Frommel komt naar buiten, knipoogt tegen het daglicht; die man heeft de hele nacht ijverig doorgewerkt aan zijn nieuwe uitvinding.

Hij gaat bijna schuil onder een zware kast met lampen, draden en knoppen en een soort mast. „Duizend krakelingen!" roept Pipo. „Wat heb je nu voor een rare kiekkast bij je, meneertje de uitvinder? Wil je daarmee de Spoetel vangen, denk je dat?" — „Heer clowns!" zegt de uitvinder, „iek denk das niet, iek wees das zeker! Dieze diengs ies ja die eerste draadloze Spoetel-bestuurder in de wereld! Die werkkoeng is ja zo: men zetst de Spoetel deze koptelefoonsje op zijn bolkopf, dan schakelt men die zendersje in en dan doet ja de Spoetel alles was men hem draadloos beveelt! Een zeer goede apparaat! Hoog met ikke!" Pipo schiet in de lach. „Het klinkt aardig!" roept hij, „maar er zit één zwak punt in je verhaal, Doctor. Hoe wil je de Spoetel die koptelefoon opzetten als je dat dier niet eens te pakken kunt krijgen; hij spuit je immers kletsnat?" Doctor Frommel zegt dat hij op alles gerekend heeft en tot Pipo's verbazing komt hij vervolgens met nog twee dingen aandragen.

Het ene is een pop op wieltjes, die zo groot is als een mens, en het andere is een soort vlindernetje met een uitschuifbare stok! Even later staan Pipo en zijn gezin en Oma Tingeling weer achter het tuinraam om met spanning de tweede strijd tussen uitvinder en Spoetel te bekijken.

Daar komt Doctor Frommel weer de tuin in, achter de paraplu zien ze de Spoetel opspringen en met schitteroogjes naar zijn aanvaller gluren. Maar de Doctor maakt geen aanstalten om naar de schuilhoek van het diertje te lopen, hij pakt de grote pop en draait aan een opwindsleuteltje die in de rug van dat ding zit. In het lijf van de pop begint een motortje te snorren en de pop begint te rijden — verder de tuin in! „Broemmm!" doet de pop, hij draait in een kringetje en komt nu vlak langs de paraplu. De toeschouwers zien de Spoetel zenuwachtig heen en weer dribbelen, bij weet blijkbaar niet wie nu de aanvaller is en het verschil tussen die grote pop en de echte uitvinder ziet hij niet! Pipo begint iets te begrijpen van de plannen van de Doctor. „Let op!" mompelt hij. „Het is slim bedacht! Die Spoetel loopt in de val!" Op hetzelfde ogenblik springt het zeldzame dier naar voren en het blaast een krachtige straal water tegen.... de pop! Doctor Frommel beweegt zich nauwelijks... alleen zijn arm zwaait door de lucht.... de stok van het vlindernetje schuift uit en.... de Spoetel is gevangen! „Hoera!" roepen ze allemaal, maar tegelijk rinkelt de bel bij de voordeur en een meneer stapt zonder kloppen de kamer binnen „Wat gebeurt er hier!" roept hij bars „Verpietert men zijn tijd weer aan wissewassen! Zeg, Oma, luistert u eens, ik kwam u wat vragen!"

„Meneer Humdrum!" roept iedereen uit. „Nog zo'n lastig huisdier!"

Volgende week: HUMDRUM GRIJPT ZIJN KANS!

We kunnen hier net za wonen als de Indianen en jagen en vissen zoveel we maar willen! Wat een leventje!
En niet naar schaal!

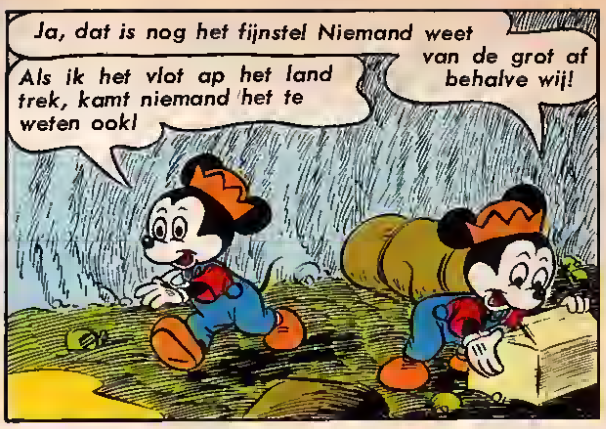
Ja, dat is nog het fijnste! Niemand weet van de grot af behalve wij!
Als ik het vlot op het land trek, komt niemand het te weten ook!

Dat hadden jullie gedacht, jongens!
Weet je zeker dat dat het goeie eiland is?
Nou en of! Deze kaart die mijn overgraatvader heeft gemaakt, is prima! Je moet niet vergeten dat hij een rivierpiraat was en hij al het water hier in de buurt kende als zijn broekzak!

En er is een geheime grot op het eiland waar we ons maai kunnen verbergen!
Dat zeg jij, maar dat is nog helemaal niet zeker! Die cel was toch wel gezellig, je wist tenminste wat je eraan had! Het begint nog te regenen ook!

Je kunt nu niet meer terug! We moeten een plek zoeken waar we voorlopig kunnen blijven! Dan zien we wel verder!
Hé, kijk eens! Er is al iemand op het eiland! Misschien lui die er kamperen!

Zie je wel? Er komt rook uit die heuveltop!
Maar dat betekent dat er iemand in de grot is!

In de grot!
Ja! Er zit een saleet in de rats, die helemaal loopt tot de top van de heuvel! En daardoor is er een natuurlijke schoorsteen!

We zullen de boot maar verbergen en 'ns even kijken wie er in de grat is!
Brr! Ik hoop in ieder geval dat ze een lekker vuurtje hebben!
Even later...
Ik heb even de grat binnengegluurd! Er zitten alleen maar twee kinderen! Die zijn zeker aan het spijbelen van school!
(Snuf!) Ik weet niet wat ze koken, maar het ruikt niet kwaad!
Nau, heb jij nog iets te wensen. Hier zitten we gezellig in onze eigen geheime grat bij een lekker vuurtje!
't Is hier best! Neem vast wat bonen!
Daar hebben we best trek in! Bedankt!
Wat?
Wie bent u eigenlijk?
978427
O, we zijn een paar reizigers! We zijn drijfnat en koud en hebben erge hanger!
E-en die nummers dan? Ik gelaaf eerder dat u antsnapte gevangenen bent!
978427
We zullen ons eerst even aan jullie vaarstellen! Dit bibberende heerschap is Loekie Loer! En ik ben Aanplak-Pieter! Zo noemen ze me amdat mijn portret in ieder politiebureau aangeplakt is!
Brr!
978427
En ik denk dat jullie een paar spijbelaars zijn! Za ben ik ook begannen, haor... met spijbelen van school! Jullie zijn jangens naar mijn hart! Jullie zullen het nag ver schoppen, hoor!
Ik heb het ijskaud! Laten we het vuur wat groter maken!
Een gaed idee!
978427

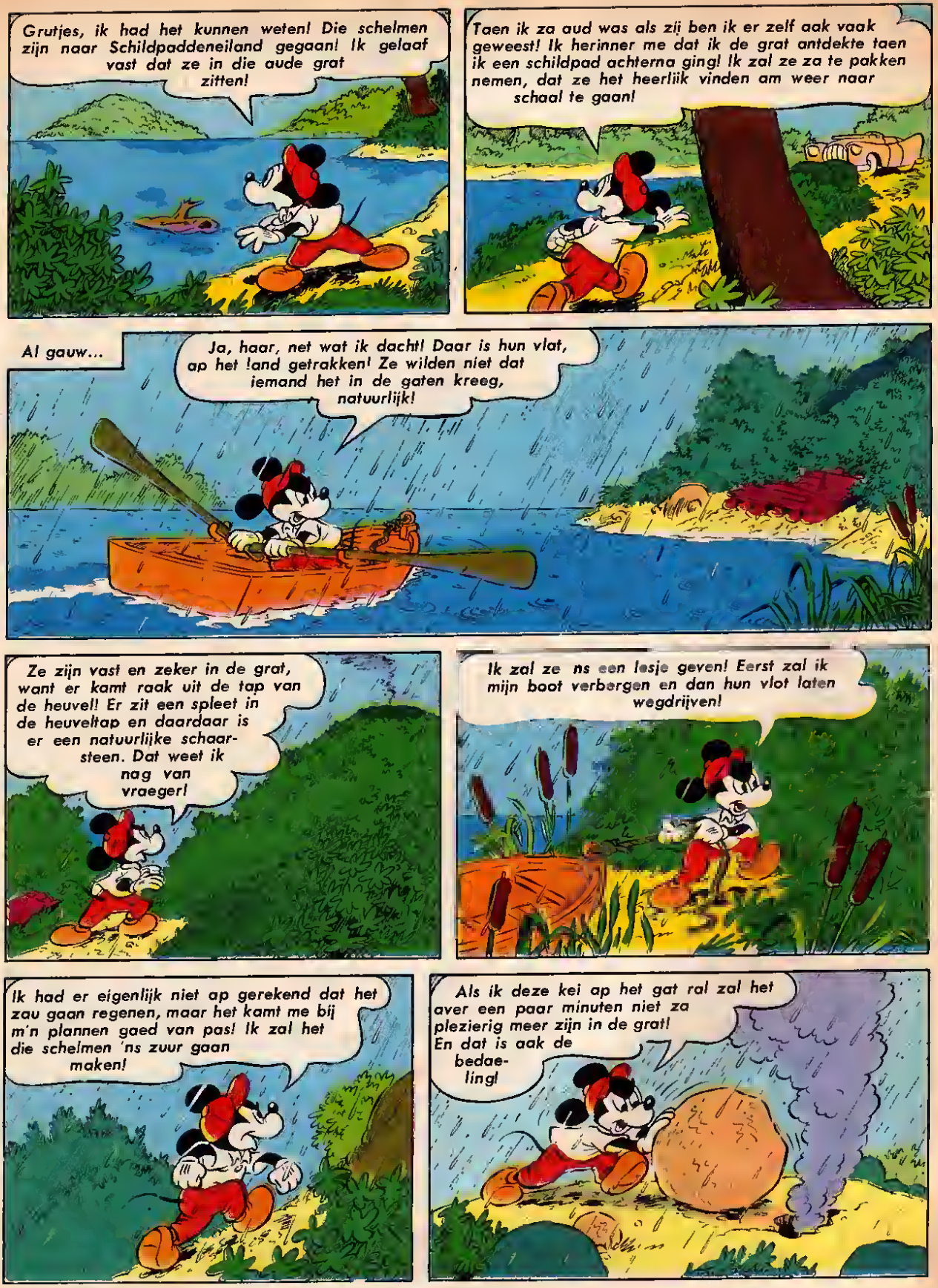
Grutjes, ik had het kunnen weten! Die schelmen zijn naar Schildpaddeneiland gegaan! Ik gelaaf vast dat ze in die aude grat zitten!
Taen ik za aud was als zij ben ik er zelf aak vaak geweest! Ik herinner me dat ik de grat antdekte taen ik een schildpad achterna ging! Ik zal ze za te pakken nemen, dat ze het heerliik vinden am weer naar schaal te gaan!
Al gauw...
Ja, haar, net wat ik dacht! Daar is hun vlat, ap het !and getrakken! Ze wilden niet dat iemand het in de gaten kreeg, natuurlijk!
Ze zijn vast en zeker in de grat, want er kamt raak uit de tap van de heuvel! Er zit een spleet in de heuveltap en daardaar is er een natuurlijke schaar-steen. Dat weet ik nag van vraeger!
Ik zal ze ns een lesje geven! Eerst zal ik mijn boot verbergen en dan hun vlot laten wegdrijven!
Ik had er eigenlijk niet ap gerekend dat het zau gaan regenen, maar het kamt me bij m'n plannen gaed van pas! Ik zal het die schelmen 'ns zuur gaan maken!
Als ik deze kei ap het gat ral zal het aver een paar minuten niet za plezierig meer zijn in de grat! En dat is aak de bedae-ling!

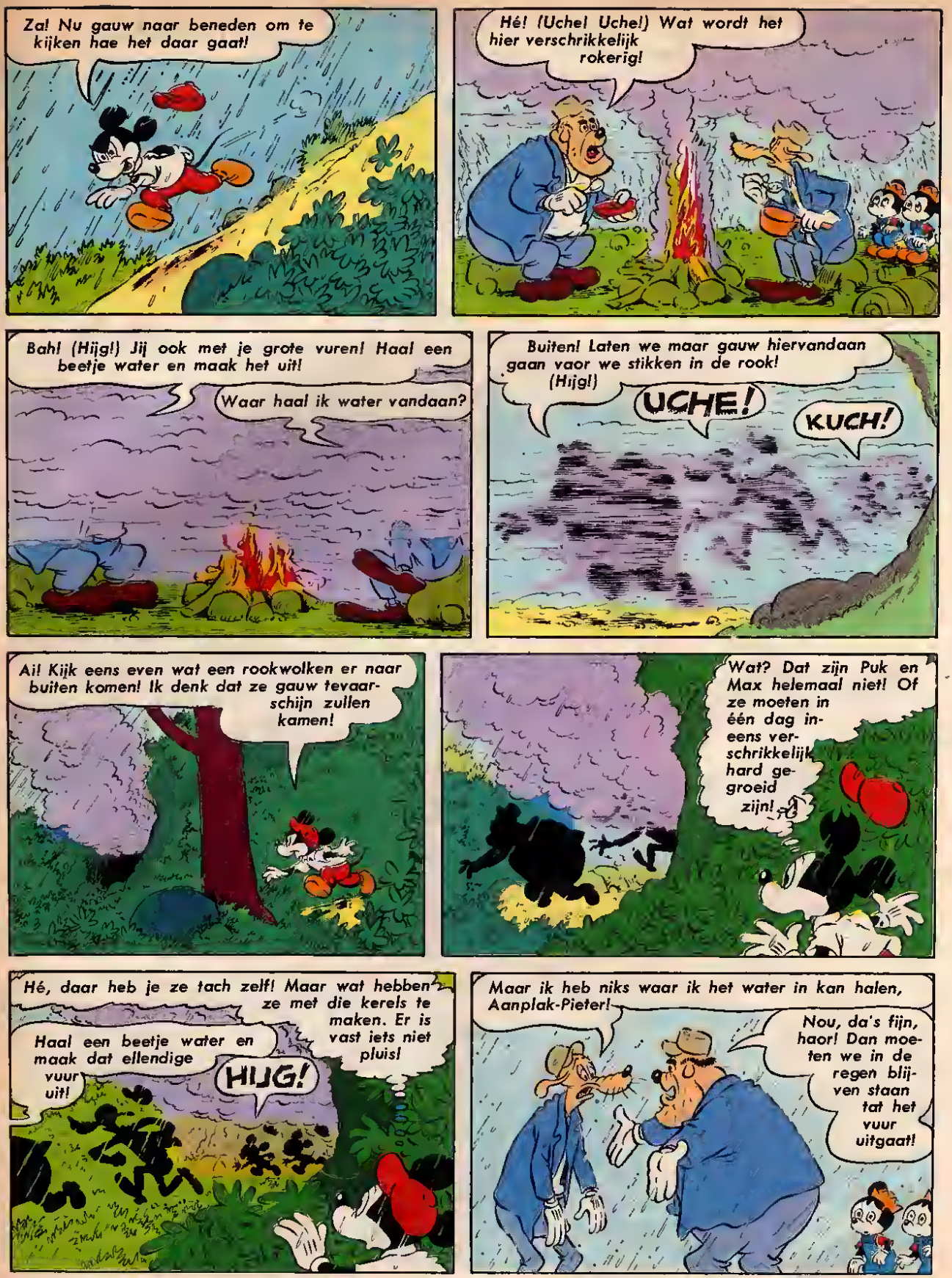
Za! Nu gauw naar beneden om te kijken hae het daar gaat!
Hé! (Uche! Uche!) Wat wordt het hier verschrikkelijk rokerig!
Bah! (Hijg!) Jij ook met je grote vuren! Haal een beetje water en maak het uit!
Waar haal ik water vandaan?
Buiten! Laten we maar gauw hiervandaan gaan vaor we stikken in de rook! (Hijg!)
UCHE!
KUCH!
Ai! Kijk eens even wat een rookwolken er naar buiten komen! Ik denk dat ze gauw tevaarschijn zullen kamen!
Wat? Dat zijn Puk en Max helemaal niet! Of ze moeten in één dag ineens verschrikkelijk hard gegroeid zijn!
Hé, daar heb je ze tach zelf! Maar wat hebben ze met die kerels te maken. Er is vast iets niet pluis!
Haal een beetje water en maak dat ellendige vuur uit!
HIJG!
Maar ik heb niks waar ik het water in kan halen, Aanplak-Pieter!
Nou, da's fijn, haor! Dan moeten we in de regen blijven staan tat het vuur uitgaat!

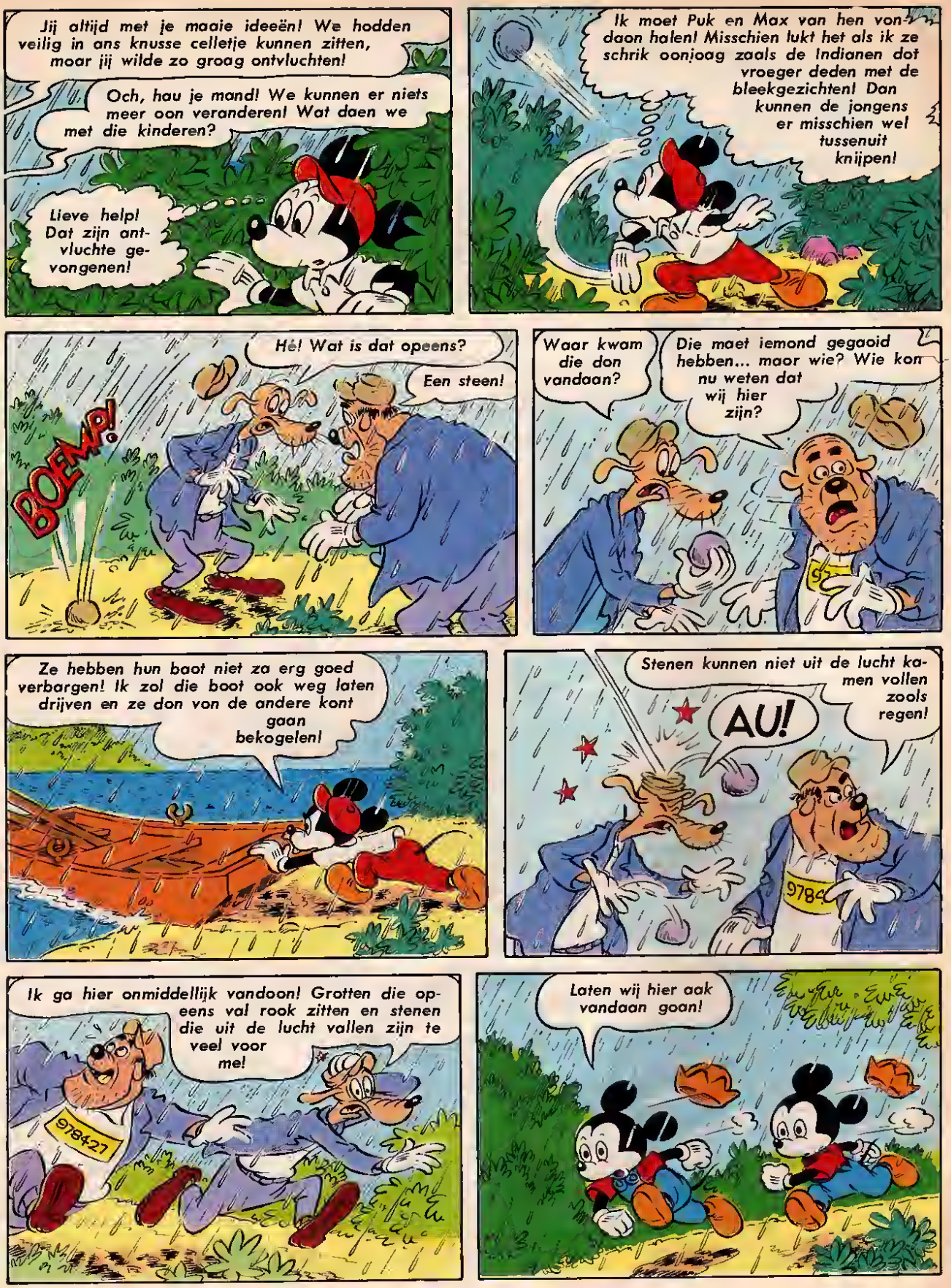
Jij altijd met je maaie ideeën! We hodden veilig in ans knusse celletje kunnen zitten, moar jij wilde zo groag ontvluchten!
Och, hau je mand! We kunnen er niets meer oon veranderen! Wat daen we met die kinderen?
Lieve help! Dat zijn ant-vluchte ge-vongenen!
Ik moet Puk en Max van hen von-daon halen! Misschien lukt het als ik ze schrik oonjoag zaals de Indianen dot vroeger deden met de bleekgezichten! Dan kunnen de jongens er misschien wel tussenuit knijpen!
Hé! Wat is dat opeens?
Een steen!
BOEMP!
Waar kwam die don vandaan?
Die maet iemond gegaoid hebben... maor wie? Wie kon nu weten dat wij hier zijn?
Ze hebben hun baot niet za erg goed verbargen! Ik zol die boot ook weg laten drijven en ze don von de andere kont gaan bekogelen!
Stenen kunnen niet uit de lucht ka-men vollen zools regen!
AU!
Ik ga hier onmiddellijk vandoon! Grotten die op-eens val rook zitten en stenen die uit de lucht vallen zijn te veel voor me!
Laten wij hier aak vandaan goan!

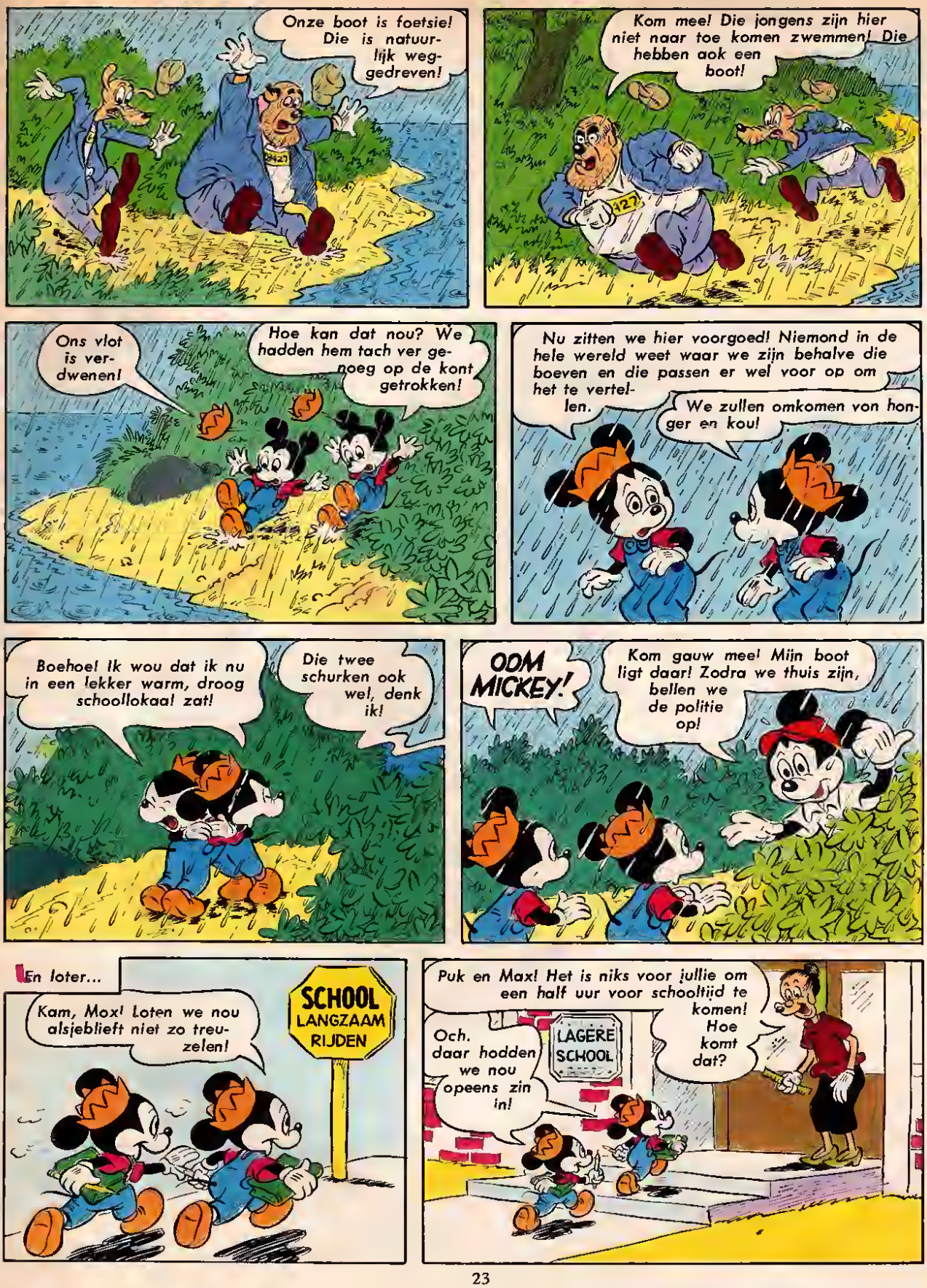
Onze boot is foetsie! Die is natuurlijk weggedreven!
Kom mee! Die jongens zijn hier niet naar toe komen zwemmen! Die hebben aok een boot!
Ons vlot is verdwenen!
Hoe kan dat nou? We hadden hem tach ver genoeg op de kont getrokken!
Nu zitten we hier voorgoed! Niemond in de hele wereld weet waar we zijn behalve die boeven en die passen er wel voor op om het te vertellen.
We zullen omkomen von honger en koul
Boehoe! Ik wou dat ik nu in een lekker warm, droog schoollokaal zat!
Die twee schurken ook wel, denk ik!
OOM MICKEY!
Kom gauw mee! Mijn boot ligt daar! Zodra we thuis zijn, bellen we de politie op!
En later...
Kam, Mox! Loten we nou alsjeblieft niet zo treuzelen!
SCHOOL
LANGZAAM RIJDEN
Puk en Max! Het is niks voor jullie om een half uur voor schooltijd te komen! Hoe komt dat?
Och, daar hodden we nou opeens zin in!
LAGERE SCHOOL

Geschreven door
JOOP TERMOS

Geïllustreerd door GERARD VAN STRAATEN

Het vakantiegeld dat de eersteklassers van de muloschool in Rijndam hebben verdiend voor hun klasgenoot Paul Verkerk, die bijna van een ongeluk is hersteld, is gestolen uit de kast in de leraarskamer. Hetty Bron heeft de dief bij de school gezien en heeft ontdekt dat hij een merkwaardige gewoonte bezit: hij breekt alle door hem afgestreken lucifers doormidden. Onder leiding van hun sportleraar, meneer Veldman, ondernemen de kinderen een speurtocht naar de dief. Tijdens zo'n speurtocht bij de haven krijgen Pieter van Gelder en Ben Verhulst heftige ruzie over de speurderstalenten van Hector, Pieters hond. Pieter springt op Ben toe, Ben vlucht, komt te struikelen en valt in het water . . .

„HELP... help!" schreeuwde Ben, maar de meesten bleven door de schrik stokstijf staan. Alleen Pieter van Gelder kwam razend snel tot actie. „Hector... haal Ben eruit!" commandeerde hij zijn hond. Hector sprong onmiddellijk over de kademuur in het water. De eersteklassers liepen naar de waterkant en staarden ontzet naar de in het water spartelende Ben Verhulst. Ze zagen hoe Hector op Ben toezwom en hem met zijn tanden bij de kraag vastpakte! „Hoera! Ben is gered!" riep Pieter van Gelder, maar hij had te vroeg gejuicht. Hector hield het hoofd van Ben wel boven water, maar het dier zag geen kans de knaap op het droge te brengen, de kademuur was te hoog..... Hector zwom langs de muur en keek vragend omhoog naar zijn baasje. „Help! Help! Help!" schreeuwden de kinderen in paniek. Ze zwaaiden met hun armen en enkele meisjes begonnen te huilen. Toen zagen ze hoe zich van een scheepswerf aan de andere kant van de haven een bootje met twee mannen losmaakte, in snelle vaart koerste het vaartuigje, waarvan de motor fel gromde, regelrecht naar Ben Verhulst en Hector. Het duurde niet lang of het snelle bootje had Ben en de hond bereikt. Een van de mannen greep de jongen beet en hees hem binnenboord, daarna ontfermde hij zich over Hector. Ben lag languit in het bootje, hij had de ogen gesloten en zijn gezicht was blauw.

„Hij... hij... is toch niet..." stamelde een meisje. Haar woorden maakten de anderen ont-

ALLEN Voor ÉÉN

zettend bang. Nee, zoiets ergs konden ze niet geloven. „We gaan terug naar de werf... lopen jullie maar langs de kade, totdat jullie de werf hebben bereikt," riep een van de mannen en daarna koerste het bootje terug naar de werf. De kinderen renden langs de kademuur, die in een grote boog naar de werf leidde.
Nog nooit hadden ze zó hard gelopen, ze gunden zich geen seconde rust, ze hijgden en struikelden, maar holden toch weer door. Ze zagen een van de mannen over Ben gebogen staan, terwijl hij de armen van de jongen regelmatig op en neer pompte. „Hij is met kunstmatige ademhaling bezig," wist Pieter van Gelder te vertellen. Toen ze eindelijk bij de werf waren aangekomen verzamelden ze zich angstig zwijgend rond Ben en de man; ze keken ontzet naar de bleke Ben, die z'n ogen nog steeds gesloten had. Plotseling sloeg Ben de ogen op. „Hij leeft!" schreeuwde Pieter van Gelder. De man bleef Bens armen op en neer bewegen, Ben kreunde en hij braakte water uit. Hij zag de anderen en trachtte te glimlachen. Maar het lukte niet al te best. Tenslotte richtte de man Ben omhoog en slaakte een diepe zucht. „Nou, dat was op het nippertje," zei hij. Onder de eersteklassers steeg een gejuich op. „Ben is gered..... Ben is gered!" riepen ze. Pieter van Gelder ging op de grond zitten. Nu de spanning gebroken was, begonnen zijn benen hevig te trillen, zodat hij niet meer kon blijven staan. Hector stond vlak bij Ben. De man die Ben had geholpen, streelde de hond over zijn kop en zei: „Jullie mogen het dier wel dankbaar zijn... aan hem heeft de jongen zijn leven te danken."
Hector scheen deze lovende woorden te begrijpen, want hij begon druk met z'n staart te kwispelen. „Ik zal jullie vriend in mijn auto naar huis brengen... hij moet gauw onder de wol... rust en warmte zullen hem goed doen," zei de man.
„Meneer, mag ik eerst iets tegen hem zeggen?" vroeg Pieter van Gelder. „Natuurlijk," zei de man lachend. „Eh... Ben... het spijt me, ik zal nooit meer met je vechten," stamelde Pieter. Hij moest zich ver naar Ben voorover buigen om diens antwoord te verstaan. „Hector... is... een fijne... hond," fluisterde Ben Verhulst en de ogen van Pieter straalden. Daarna werd Ben in de auto naar huis gebracht. De anderen liepen terug naar de stad. Het was bijna vijf uur, het tijdstip waarop de leiders van de drie speurdersgroepen zich bij meneer Veldman, de sportleraar, moesten vervoegen.
Kloklag vijf uur stonden Pieter van Gelder, Hetty Bron en Wim Laarmans voor de deur van meneer Veldman. Hij deed zelf de deur open. „Aha, jullie zijn mooi op tijd," zei meneer Veldman tevreden en hij ging het drietal voor naar zijn studeerkamer, waar ze zich op een brede bank lieten neervallen. De sportleraar ging achter zijn bureau zitten, stopte een verse pijp, zoog de brand in de tabak, blies een fikse rookwolk uit en zei: „Nou ben ik razend benieuwd naar jullie ervaringen. Heeft een van de groepen gebroken lucifers gevonden? Hetty, jij krijgt als eerste het woord."
„Meneer, u weet wat er vanmorgen met onze groep gebeurd is. Door uw hulp is Bob van Dam weer vrijgelaten. En vanmiddag is er niets bijzonders gebeurd, we hebben ijverig gespeurd naar doormidden geknakte lucifers, maar niets gevonden." Daarna vertelde Wim Laarmans over de baardige leider van de werkers in het circus en hoe deze de eersteklassers had gedwongen voor hem te werken met als volkomen onverwachte beloning de gratis kaartjes voor de middagvoorstelling van de volgende dag. Over de speurtocht van zijn groep in de middaguren kon hij evenmin als Hetty Bron iets bijzonders vertellen. Met hoog opgetrokken wenkbrauwen en een verontwaardigd gezicht luisterde meneer Veldman naar het verhaal van Pieter van Gelder over zijn vechtpartij met Ben Verhulst en de bijna

tragische afloop daarvan. Pieter vertelde erg langzaam, hij hakkelde voortdurend en vermeed de sportleraar in de ogen te kijken. Toen hij was uitverteld, bleef het geruime tijd stil in de studeerkamer. Het was een pijnlijke stilte, Pieter van Gelder durfde nauwelijks adem te halen. Meneer Veldman staarde hem strak aan. „Ongehoord..." zei hij plotseling, „schandalig. Speurders die vechten... belachelijk." Daarna werd het weer stil. „Maar Ben beledigde m'n hond," waagde Pieter op te merken. „Zwijg!" viel meneer Veldman kwaad uit en Pieter maakte zich op de bank zo klein mogelijk. „Pieter van Gelder, je hebt je schandalig misdragen. Een leider mag nóóit vechten. Ik ontneem je het leiderschap over je groep. Verdeel je groep onder de twee andere groepen en pas ervoor op dat je geen moeilijkheden meer veroorzaakt. Anders ga je de laan uit... dan ben je van de verdere speurtocht uitgesloten... Als ik klachten over je hoor, mag je evenmin mee naar Texel... goed begrepen?" Pieter slikte enkele malen heftig en zei toen benepen: „Ja meneer, ik heb het begrepen." „Ook met Ben Verhulst zal ik nog een hartig woordje spreken," besliste meneer Veldman, „verdwijnen jullie nu maar, tot morgen vijf uur." Met een nors gezicht liet meneer Veldman het drietal weer uit. „Aju, tot morgen," mompelde Pieter van Gelder tegen de anderen en hij liep alleen naar huis. Eigenlijk voelden Hetty en Wim wel wat medelijden met Pieter, maar hij had natuurlijk niet mogen vechten. Tjonge, wat was meneer Veldman boos, ze hadden hem nog nooit zo kwaad gezien. „Ik was bang dat hij de hele verdere speurtocht zou verbieden," zei Hetty tegen Wim Laarmans, die bedachtzaam knikte. Vlak bij de school nam Hetty afscheid van Wim, die een andere straat insloeg. Hetty peinsde over de houding van meneer Veldman. Jammer, dat Pieter van Gelder de zaken zo verkeerd had aangepakt. Zou meneer Veldman lang boos blijven? Hoe zouden ze hem weer in een goed humeur kunnen brengen? „Als we een spoor vinden van de dief, wordt hij vast en zeker wel weer vriendelijk," mompelde Hetty.
Maar ze hadden nog geen enkel spoor gevonden. Misschien bleef de dief wel voor altijd onvindbaar.....
Dan zou Paul Verkerk niet mee kunnen naar Texel. Die nare gedachte maakte Hetty erg somber. Ze MOESTEN de dief vinden. Hetty begon te fantaseren. Als zij morgen nou 'ns aan meneer Veldman kon vertellen: „Meneer, ik heb een belangrijk spoor ontdekt..." Of nee, het zou nog veel beter zijn als ze zou

ALLEN Voor EEN

kunnen zeggen: „Meneer, ik weet waar de dief woont... dit is zijn adres... laat u 'm maar arresteren." Meneer Veldman zou natuurlijk uit zijn stoel omhoog springen en roepen: „Hetty, dat is geweldig, fantastisch. Ik wist wel dat jij een handige speurster zou zijn; ik had van het begin af in jouw speurzin het volste vertrouwen. Hetty, ik feliciteer je met dit prachtige succes. Je bent voor de anderen een voorbeeld, je hebt kranig werk verricht." En daarna zou hij de politie waarschuwen en de agenten zouden het huis van de dief omsingelen. Tjonge, alle kranten zouden haar naam noemen.
„Het voortvarendste meisje van Rijndam," zouden ze onder haar foto's schrijven en de buren zouden de aandacht op haar vestigen: „Daar loopt Hetty Bron, het dapperste meisje van Rijndam, ze is nergens bang voor, die Hetty is een heldin!"
En ze zou heel gewoon blijven natuurlijk en ook daarover zouden de mensen haar prijzen: „Die Hetty is een heldin, maar ze is er helemaal niet trots op, ze is helemaal zichzelf gebleven." Hetty fantaseerde er lustig op los. Maar plotseling herinnerde zij zich de vele waarschuwingen van haar vader, die altijd zei: „Hetty, meisje, fantaseer toch niet zo veel..." Hetty werd weer somber. Jammer toch..... als ze nou 'ns wèrkelijk het adres van de dief zou achterhalen?
Hetty sloeg een straathoek om en botste bijna tegen een man op.
„Héla zus, uitkijken," bromde de man, die Hetty hardhandig opzij zette.
Hetty was woedend. „Héla zus," had de man gezegd en Hetty wilde door een vreemde niet met „zus" worden betiteld. Ze liep mopperend verder. Opeens bleef ze staan. Die man kwam haar bekend voor. Waar had ze hem eerder ontmoet? Maar natuurlijk... ja, ja... die man was de dief! Of vergiste zij zich? Was het geen fantasie?
„Nee, nee, hij is de dief," mompelde Hetty en ze holde terug naar de hoek, waar ze tegen de man was gebotst.
Ze zag hem aan het einde van een straat lopen. Hetty bedacht zich geen ogenblik en zette de achtervolging in.
Meneer Veldman had hen verboden alleen speurtochten te ondernemen, maar zo'n kans mocht ze zich toch niet laten ontglippen! Zij was de enige die de dief had gezien, vlak nadat hij de inbraak had gepleegd.
En daarom kon alleen zij hem herkennen.
Het was haar plicht hem te volgen. Op enkele tientallen meters achtervolgde Hetty de man.
En weer twijfelde ze. Was die man inderdaad de dief? Hij had dezelfde brede schouders. Als hij nu maar een sigaret aanstak..... dan zou ze zeker van haar zaak zijn. Als ze dan een doormidden geknakte lucifer vond, was hij degene die ze zochten.
Maar de man maakte geen aanstalten om te roken, hij liep met grote passen straat in straat uit en Hetty moest voortdurend dribbelen om niet te ver achterop te raken.
„Toch laat ik hem niet ontsnappen," dacht ze hardop.

Hetty, Hetty, is het wel verstandig wat je doet? Loop je niet wat hard van stapel?
Enfin, volgende week zien we je weer terug ....

ditjes en datjes van Donald Duck

HEB JE DIE AL?

DAT naast de talrijke onderwerpen waaraan men op postzegels aandacht schenkt, ook de brandweer niet vergeten wordt, bewijst deze zegel, die op 27 augustus van dit jaar in Oostenrijk verscheen ter gelegenheid van het bonderdjarig bestaan van de vrijwillige brandweer aldaar. Op de achtergrond zie je een moderne brandweerauto met daaronder een heel ouderwetse handspuit. Op de voorgrond een afbeelding van het standbeeld van St. Florian, een martelaar uit het begin van onze jaartelling, die in Oostenrijk de schutspatroon van de brandweer is. Het is een interessante en mooi uitgevoerde zegel; alleen jammer dat het rood geen echt „brandweerrood" is.

BRANDWEERAUTO OP VAKANTIE

Tien ondernemende jongemannen in Engeland zijn van plan binnenkort een vakantietocht te gaan ondernemen door Europa en Noord-Afrika per.... oude brandweerauto. Ze kochten de wagen gezamenlijk voor ruim zevenhonderd gulden en zijn nu bezig de ladder en de slangen eraf te halen opdat er meer ruimte komt voor de mee te nemen bagage. Een eenentwintigjarige student heeft de leiding van deze minstens 10.000 km lange vakantiereis per brandweerauto.

WIE STAAT ER OP HET DAK?

Ja, wie zou dat nu kunnen zijn, zo tegen vijf december? Als je het weten wilt, trek dan rechte lijntjes van punt 1 naar 2, vandaar naar 3 en zo verder tot het hoogste getal dat je vinden kunt. Ben ja hiermee klaar, dan zie je wie er van alles door de schoorsteen naar beneden gooit.

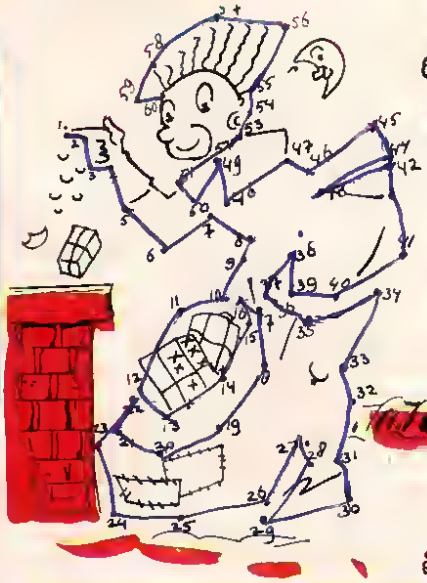

DAANTJE DIERENVRIEND

Als je een tuin bij het hebt, een balkon of een waranda, vergeet dan niet als 't vriest om daar wat drinkwater voor de vogels neer te zetten Bij voorkeur moet je hiervor een heel ondiep bakje gebruiken. Op de bodem van het bakje leg je, als je het hebt, een stukje spiegelglas neer, dat het licht en de zonnestralen weerkaatst, waardoor de vogels worden aangetrokken. Een paar druppels glycerine in het water schaadt niet en houdt het bevriezen tegen. Je moet er wel voor zorgen dat de vogels niet in het drinkwater kunnen baden, want dat kan fataal zijn. En poes moet natuurlijk uit de buurt van deze drinkgelegenheid worden gehouden.

ZOU DAT NIET KUNNEN?

Onderwijzer: „Let goed op, Gerrit; als ik hier vier eieren leg en daar nog twee, hoeveel zijn dat er dan?"

Gerrit (wiens vader thuis een toom kippen heeft): „Ik geloof nooit dat u zoiets zou kunnen, meester."

* * *

HEER BOMMEL en de AAGJES
Uit de doos van Pandorus is een zwerm Aagjes ontsnapt. Het zijn bedrijvige wezentjes, die door hun grote nieuwsgierigheid een ernstige plaag vormen.
MIJN MOTOR!
Ze hebben mijn motor vernield! Dit is verschrikkelijk!
Niets is veilig voor deze diertjes! Alles halen ze uit elkaar...
Nu ondervindt u 't ook, heer Bas!
En hoe moet ik ze ooit weer in de doos krijgen? Het zijn er zoveel en ze zijn overall Ach, was Tom Poes maar hier. Die zou wel een list verzinnen.
Op dat moment was Tom Poes echter te verbaasd om 'n list te verzinnen.
Hé! Wat is dat?

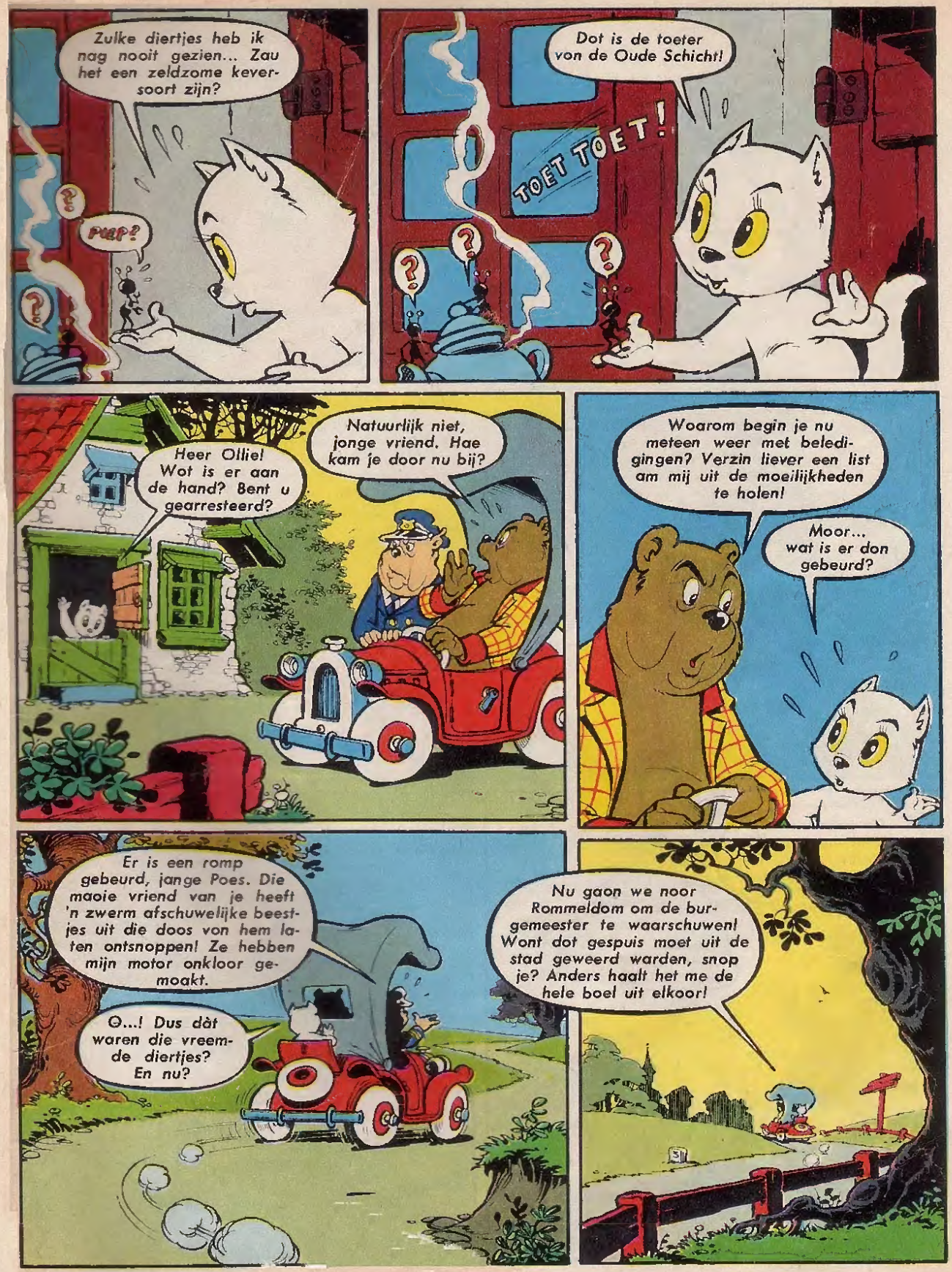
Zulke diertjes heb ik nog nooit gezien... Zau het een zeldzome keversoort zijn?
PUF?
Dot is de toeter von de Oude Schicht!
TOET TOET!
Heer Ollie! Wot is er aan de hand? Bent u gearresteerd?
Natuurlijk niet, jonge vriend. Hae kam je door nu bij?
Woarom begin je nu meteen weer met beledigingen? Verzin liever een list am mij uit de moeilijkheden te holen!
Moor... wat is er don gebeurd?
Er is een romp gebeurd, jange Poes. Die maoie vriend van je heeft 'n zwerm afschuwelijke beestjes uit die doos von hem laten ontsnoppen! Ze hebben mijn motor onkloor gemoakt.
O...! Dus dàt waren die vreemde diertjes? En nu?
Nu gaon we noor Rommeldom om de burgemeester te waarschuwen! Wont dot gespuis moet uit de stad geweerd warden, snop je? Anders haalt het me de hele boel uit elkoor!

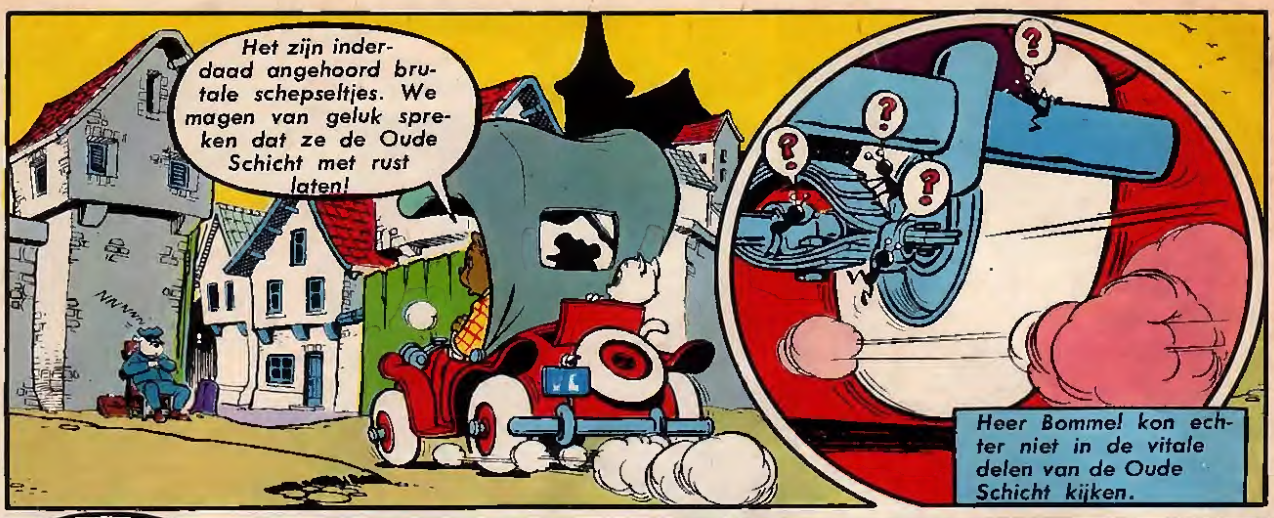
Het zijn inderdaad angehoord brutale schepseltjes. We magen van geluk spreken dat ze de Oude Schicht met rust laten!
Heer Bommel kon echter niet in de vitale delen van de Oude Schicht kijken.

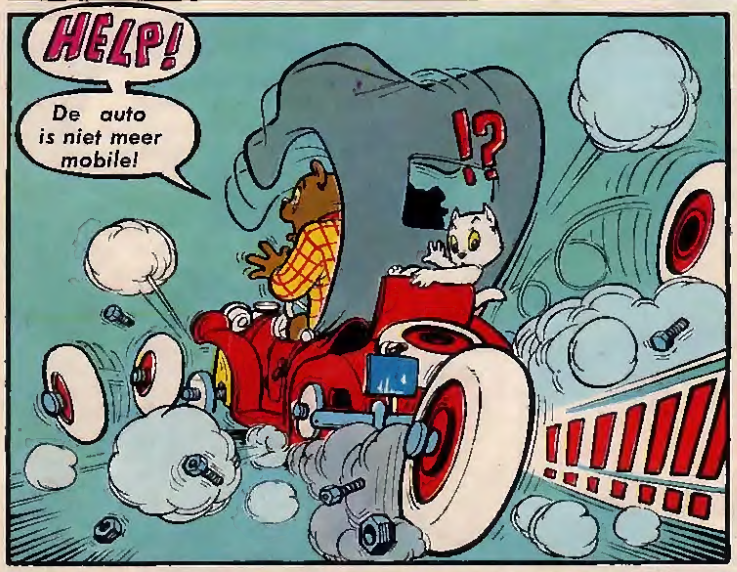
HELP!
De auto is niet meer mobiel!

Weer die Aagjes! Hebben ze dan nèrgens respect voor!

De gaede stad Rommeldam is nu belangrijker! Vlug! De poorten moeten dicht!
Kam mee heer Ollie!

Sluit de poort! De Aagjes zijn in aantocht!
Aagjes? Wat zijn dat?

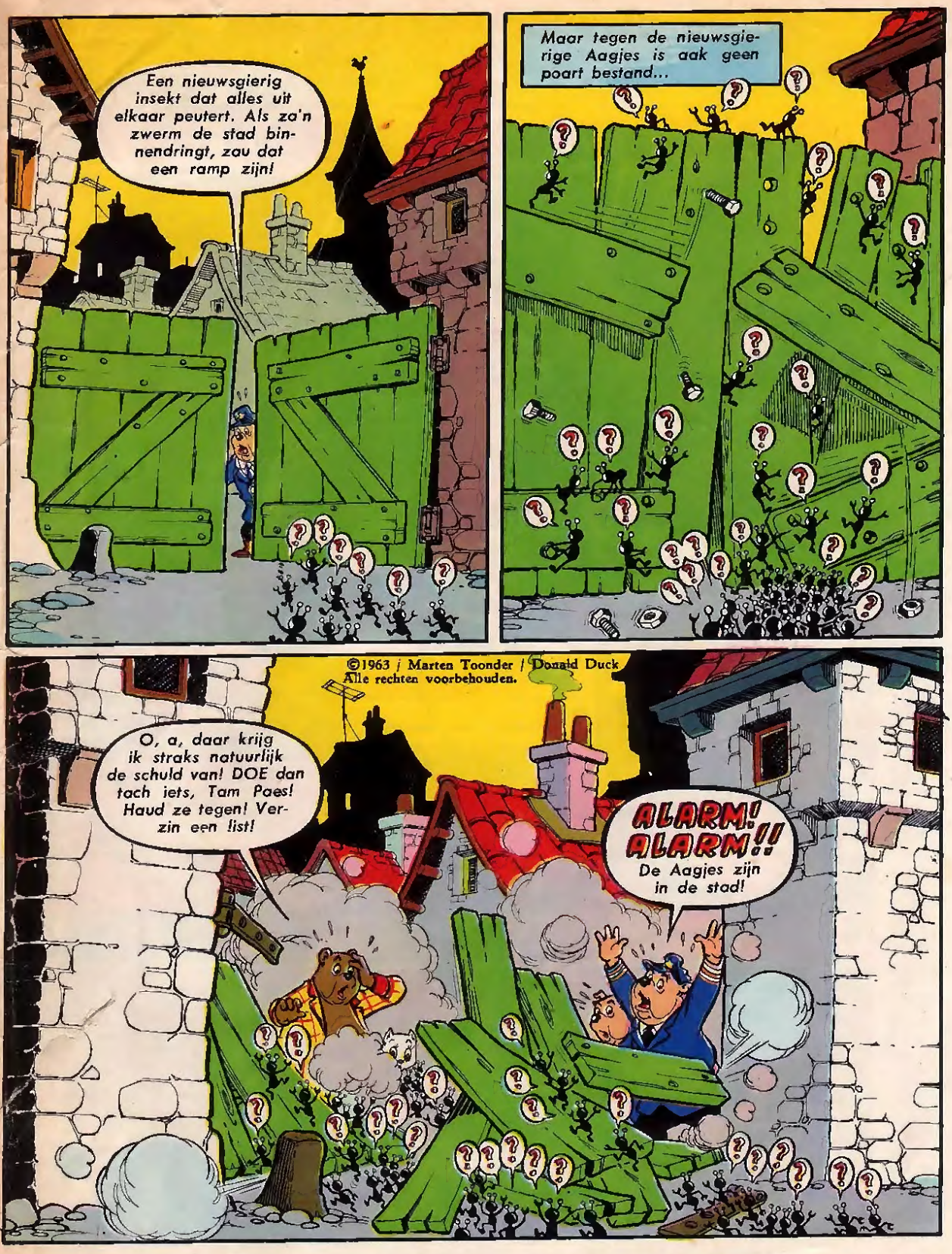

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. Nederland: Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor postabonnementen à f 3,25 per 13 nummers). Prijs 35 ct., per week 25 ct. België: De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24, Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 86491. - Prijs 6 frank.
Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan. © 1963 Walt Disney Productions.

WIN WAT JE ZO GRAAG HEBBEN WILT!

EEN NIEUWE, LEUKE ZAANHAGEL -

QUIZ

Bob Wallagh - „oom Bob" voor duizenden jongens en meisjes - komt voor jullie met een leuke vragenquiz van Cacao de Zaan.

De Zaanhagel hersengymnastiek

van Cacaofabriek DE ZAAN

Let eens op: hieronder staan zes leuke vragen die elk meisje en elke jongen gezellig aan het puzzelen zullen zetten. Het gaat er nu in de eerste plaats om die vragen goed te beantwoorden om mee te dingen naar een van de vele fijne prijzen. Kopen wat je zo graag hebben wilt!

HIER KOMEN DE VRAGEN:

1 *Een boer heeft 4 schotten en wil daartussen 4 paarden zetten, elk paard afzonderlijk. Hoe moet hij de schotten plaatsen, als hij geen gebruik kan maken van stalmuren of andere muren?*

2 *Wat is dit voor een vlag?*

3 *Hoe heet de rechterzijde (dus in de vaarrichting) van deze boot?*

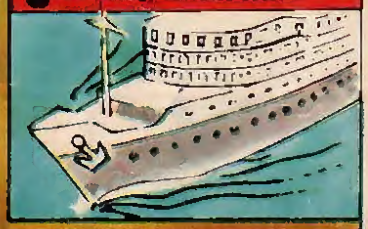

4 *Wat betekent dit verkeersbord?*

5 *Kijk een vleermuis! Waar broedt de vleermuis bij voorkeur?*

6 *Deze hoed zie je veel in Mexico. Hoe heet die?*

WAT JE MOET DOEN

Heb je de, meer je mening, juiste antwoorden gevonden, stuur die dan vóór 1 januari a.s. in op een briefkaart naar:

Bureau Schippers, Postbus 841, Amsterdam.

Plak daar dan een gael driehoekje met scheepje van een pakje Zaanhagel van „De Zaan" op!

1e prija kopen wat je wilt tot max. f 100.-

2e prijs kopen wat je wilt tot max. f 75.-

3e - 7e prija kopan wat je wilt tot max. f 50.-

8a - 12a prija kopen wat ja wilt tot max. f 25.-

13e - 22e prija kopen wat je wilt tot max. f 10.-

20 troostprijzan kopen wat je wilt tot max. f 5.-

Bob Wallagh baoordeelt alle inzandingen. Iedereen dia meedoet krijgt van Cacao de Zaan in elk geval bericht over de uitslag. We hopen, dat dan ook jouw naam bij de gelukkige winnears staat . . . !

En nu:

aan het werk en . . .

veel succes!!